

Pääkirjoitus – Editorial
Olavi Koivukangas

Eric De Geer
Ingermanländarna i Estland
Om deras historiska bakgrund,
regionala fördelning och organi-
sationer

Päivi Sharifan Holma ja
Maarit Silvén

Lapsi ja pakolaisuus:
Miten lapsi kokee ja hallitsee kriisin?

Kashmir Dhindsa
Remittances, Assimilation Problems
and some other Aspects of Punjabi
Immigrants in the UK

Muuttoliikkeiden ja etnisyyden
tutkijoiden verkoston (MEV)
seminaari 23.2.1996

Kolumni

Tiedotteet – Annonser

Kirja-arvioinnit

Kirjaston ja arkiston kuulumisia

Location: <http://www.ruu.nl/ercomer/www/vl/www/vlmer.html>

The World-Wide Web Virtual Library
([Alphabetical](#)) || ([Category Subtree](#)) || ([Library of Congress](#))

Cleanroom approved

Migration and Ethnic Relations

[[Interactive Information Board](#) || [Research Institutes](#) || [Research Related Sites](#) || [Research Programs](#) || [University Departments](#) || [Journals and Newsletters](#) || [Other Publications](#) || [Conferences and Meetings](#) || [Data Archives](#) || [Mailing and Discussion Lists](#) || [Government](#) || [Other Info](#) || [More Links](#) || [Related WWW Virtual Libraries](#)]

Edited by: [Arthur Kosten](#)

(Est.: September 7, 1995 Last updated: March 23, 1996)
This is a collection of links to major Internet resources in the field of migration and ethnic relations. It is part of the much larger WWW Virtual Library that covers many other subjects. Please use the [announcement form](mailto:ajkosten@fsw.ruu.nl) or mail ajkosten@fsw.ruu.nl if you know relevant online information not in this list. This service is offered to you by ERCOMER - the European Research Centre on Migration and Ethnic Relations.

Interactive Information Board NEW

As we receive a lot of requests for more information than provided in this virtual library, we have decided to put up an Interactive Information Board on which everyone can post information requests, announcements and answers to questions. About a thousand people visit this virtual library weekly and chances are high that someone will be able to help you. Please try this information board before contacting the maintainer or other ERCOMER staff members with any questions

- Go to the [Migration and Ethnic Relations Interactive Information Board](#)

Research Institutes

- [ARCM - Asian Research Centre for Migration](#) (U. Chulalongkorn, Thailand)
- [CEETUM - Centre d' Etudes Ethniques de l' Université de Montréal](#) (U. Montréal, Canada)
- [CEIFO - Center for Research in International Migration and Ethnic Relations](#) (Stockholm U., Sweden)
- [CIMVS - Centre for Immigration and Multicultural Studies](#) (ANU, Australia)

Document Done

1996

1

SIIRTOLAIUUS

MIGRATION

Siirtolaisuus – Migration

23. vuosikerta / 23th year

Siirtolaisuusinstituutti • Migrationsinstitutet • Institute of Migration

Piispankatu 3, 20500 Turku, Finland, puh./tel. (9)21-23 17 536

fax (9)21-23 33 460

Pohjanmaan aluekeskus • Österbottens regioncenter • The Regional
Centre of Ostrobothnia

Keikulinkuja 2, 61100 Peräseinäjoki, Finland, puh./tel (9)64-41 81 279

fax (9)64-41 81 279

- *Päätoimittaja/Editor-in-Chief:* Olavi Koivukangas
- *Toimitussihteeri/Editorial Assistant:* Taimi Sainio
- *Toimittajat/Editors:* Maija-Liisa Kalhama, Kalevi Korpela, Jouni Korkiasaari
- *Toimituskunta/Editorial Board:* Siirtolaisuusinstituutin hallitus/
Administrative Board of the Institute of Migration
- *Tilauhinta:* 40 mk/vuosi (4 numeroa), PSP 800014-70355471
- *Subscriptions:* Finland and Scandinavia 40 FIM,
other countries \$12.00 a year (4 issues)

Siirtolaisuusinstituutin hallitus/Administrative Board of the Institute of Migration

Hallituksen puheenjohtaja:

Tom Sandlund, tutkimusjohtaja (SSKH)

Åbo Akademi ja Helsingin yliopisto

Ilkka-Christian Björklund, toiminnanjohtaja

Suomi-Seura r.y.

Ulla-Maria Helaniemi, toimistopäällikkö

Ulkoasiainministeriö

Olli Kultalahti, apulaisprofessori

Tampereen yliopisto

Risto Laakkonen, neuvotteleva virkamies

Työministeriö

Ilkka Mäkelä, vs. sihteeri

Kirkon ulkomaanaslain neuvosto

Raimo Narjus, rakennusneuvos

Suomen Kuntaliitto

Aimo Pulkkinen, ohjelmajohtaja

Väestöliitto

Heikki Silpola, suunnittelusihteeri

Turun kaupunki

Keijo Virtanen, professori

Turun yliopisto

Asiantuntijajäsen:

Pekka Perttula, kunnanjohtaja

Peräseinäjoen kunta

Henkilökunta/Staff

Olavi Koivukangas

johtaja /Director

Kalevi Korpela

vt. tutkimussihteeri/Research Secretary

(*Krister Björklund* virkavapaa/off duty)

Maija-Liisa Kalhama

osastosihteeri/Departmental Secretary

Seija Sirkiä

toimistosihteeri/Bureau Secretary

Piija Niitykoski

vs. toimistovirkailija/Office Assistant

(*Anne Virtanen* virkavapaa/off duty)

Taimi Sainio

va. kirjastovirkailija/Librarian

Jouni Korkiasaari

erikoistutkija/Senior Research Officer

Kaisa Kilpeläinen, Eve Kyntäjä, Juha Niemelä

tutkijat/Research Officers

Matti Kumpulainen

siirtolaisrekisterisihteeri/Registrar, Emigrant

Register

Sirkka-Liisa Laurila, Elisabeth Uschanov

siirtolaisrekisterivirkailijat/Emigrant Register

Officers

Outi Liedes

aluesihteeri/Regional Coordinator

Pohjanmaan aluekeskus/The Regional
Centre of Ostrobothnia

Kansi: Internet-verkoston yksi käyttömuoto on World Wide Web. (Kuva: Jouni Korkiasaari, Siirtolaisuus-instituutti)

Cover: One way of using Internet is World Wide Web. (Picture: Jouni Korkiasaari, Institute of Migration)

Migrants Forumin Suomen tukiryhmä

Euroopan Unionin alueella asuu 15-16 miljoonaa ihmistä, jotka ovat asuinmaassaan siirtolaisia. Se, miten asuinmaan pykälät ulkomaalaisten vähemmistöryhmiä kohtelevat, vaihtelee valtiosta toiseen. Unionin vetureista Saksalla on kahdeksan miljoonaa siirtolaista, joiden asema on epävarma, vaikka siirtolaiset ovat asuneet maassa jo vuosikymmeniä. Kreikassa 90 prosenttia siellä asuvista siirtolaisista on papereiden valossa maassa täysin laittomasti. EU-maissa miljoonat siirtolaiset on ilman täysiä poliittisia oikeuksia vielä 20-30 vuotta maassa asuttuaan. Paikallisvaaleissa on ulkomaalaisilla äänioikeus vain pohjoismaissa ja Alankomaissa. Useimmissa maissa vaaditaan täysi kansalaisuus, ja se on vaikea saada esimerkiksi Saksassa.

Muihin EU-maihin verrattuna Suomen vajaat 70 000 ulkomaan kansalaista (1,3 % väestöstä) on pieni luku. Muutamassa vuodessa määrä on kuitenkin entisestä kaksinkertaistunut johtuen lähinnä Neuvostoliiton hajoamisen jälkeisestä maahanmuutosta ja pakolaisuudesta. Suomen ulkomaalaisväestö, johon kuuluu noin 13 000 pakolaista, edustaa 150 eri kansallisuutta.

EU ja sen jäsenmaat ovat tulleet entistä monikulttuurisemmiksi. Maahanmuuttajien ääntä ei voida jättää kuuntelematta, mikäli halutaan rakentaa hyvinvoipaa ja suvaitsevaa Eurooppaa. Maahanmuuton ja pakolaisuuden seurauksena myös Suomessa korostuu uusien etnisten vähemmistöjen merkitys ja monikulttuurisuus.

Kautta historian Suomeen on tullut sekä ihmisiä että kulttuurivaikutteita rajojen ulkopuolelta. Autonomian aikana Venäjän keisarikunnan yhteydessä Suomi oli hyvin monikulttuurinen, ja mikä tärkeätä, erilaisia kulttuureja suvaitseva maa.

Maahanmuuttajien aseman parantamiseksi, mm. rasismia ja muukaisvihaa vastaan taistelemaan, perustettiin v. 1991 Migrants Forum -järjestö EU:n siirtolaisjärjestöjen yhteistyöelimeksi ja edunvalvojaksi. Tällä hetkellä siihen kuuluu jo 160 järjestöä EU-maissa. Viime joulukuussa järjestettiin Helsingissä uusille EU-maille, Suomelle,

Ruotsille ja Itävallalle tarkoitettu seminaari, jossa valmisteltiin kansallisten tukiryhmien perustamista näihin maihin.

Migrants Forumin Suomen tukiryhmä perustettiin 2.3.1996 Helsingissä Suomen maahanmuuttajaväestön edunvalvojaksi kansallisella tasolla. Jos vielä tämän jälkeen asetetaan valtakunnallisia tai kunnallisia komiteoita pohtimaan maahanmuuttajien asemaa ilman maahanmuuttajien edustusta – kuten on tapahtunut – pitäisiin menettelyä sekä tyhjänä että epäoikeudenmukaisena. Työtä varmasti riittää Migrants Forumin edustajille sekä eduskunnan käytävillä että muissa päätöksentekopaikoissa. Mainitsen yhden esimerkin. Maahanmuuttajien yhdistys- ja kulttuuritoiminta, mukaanlukien omien lehtien julkaiseminen, tulisi saada nykyistä paljon enemmän julkisen tuen piiriin. Tämä olisi yksi keino edistää maahanmuuttajien integroitumista suomalaiseen yhteiskuntaan.

Migrants Forum on Brysselistä käsin pyrkinyt saamaan ensi kuussa Italiassa alkavan EU:n hallitustenvälisen konferenssin asialistalle monia siirtolaisväestön aseman parantamiseen tähtääviä asioita. Siksi olisikin tärkeätä, että Migrants Forumin Suomen tukiryhmä informoisi eri tasoilla asioiden käsittelyyn ja päätöksentekoon osallistuvia Suomen edustajia

Migrants Forumin tärkeänä tehtävänä on edistää maahanmuuttajien ja suomalaisten tasa-vertaista kohtaamista asuinlähiöissä, työpaikoilla ja harrastusten parissa. Työstä ja haasteista ei tule olemaan puutetta.

Toivotan Migrants Forumin Suomen tukiryhmälle parhainta menestystä työssä Suomen maahanmuuttajaväestön aseman parantamiseksi ja suvaitsevaisuuden puolesta.

(Perustuu Migrants Forumin Suomen tukiryhmän perustamistilaisuuden avauspuheeseen 2.3.1996 Helsingissä)

Olli Hoivuhangas

The Migrants Forum Finnish Support Group

Within the European Union, there are altogether 15-16 million people who are immigrants in their current country of residence. The treatment of immigrant minorities varies considerably from one state to another; in Germany, the 'powerhouse' of the Union, the status of the eight million immigrants is insecure, despite the fact that there has been an immigrant population in the Federal Republic for many decades. In Greece, 90 per cent of the immigrants are strictly speaking, in bureaucratic terms, illegal aliens. In many EU member states, immigrants may continue to be barred from any kind of political rights, even after living in their new country for 20-30 years: only in the Nordic countries and the Netherlands has the local government franchise been extended to permanently resident non-citizens.

In comparison to the other states in the EU, Finland's figure of just under 70 000 immigrants (1.3 % of the population) is tiny. Nonetheless, within only a few years, this figure has doubled, due largely to the influx of immigrants and refugees in the aftermath of the collapse of the Soviet Union. Among Finland's alien population, including approximately 13 000 refugees, 150 different nationalities are represented. Increasingly, the member states of European Union are becoming multicultural societies, and if we are to build a Europe characterized by welfare and tolerance, the voice of the immigrants cannot be ignored. The flows of migration and the admission of refugees assigns more and more significance to the new ethnic minorities, and to multiculturalism, even here in Finland. Throughout its history, Finland has absorbed both population and cultural influences from beyond its frontiers. Indeed, during the 19th century, under the Russian Tsar, Finland was a highly multicultural, and (more importantly) tolerant society.

In 1991, with the aim of improving the status of immigrants, and of combating racism and xenophobia, the Migrants Forum was set up as a European umbrella organization to protect immigrant interests and to promote collaboration between immigrant organizations within the EU. Currently, 160 different organizations from

different EU member states are affiliated to the Forum. Last December, in Helsinki, a seminar was held to lay the ground for the establishment of national Support Groups in the new EU member states, Austria, Sweden and Finland.

On 2 March 1996, in Helsinki, the Migrants Forum Finnish Support Group was set up to function as a national watchdog for the civil rights of immigrants. In the past, it has actually occurred in Finland that national or local committees have been set up to consider questions of immigrants' status without including immigrant representatives; if this were to happen in future, it would be both stupid and unjust. There will be no shortage of work for the Migrants Forum representatives in the corridors of power, both in the Eduskunta and elsewhere. Let me cite one example: it is urgent to extend the scope of public funding to cover voluntary activities and associations for immigrants, including the immigrant press, as a crucial means of furthering their integration into Finnish society.

In Brussels, the Migrants Forum has been working hard to get a whole list of questions relating to immigrants' interests included on the agenda for the Inter-Governmental Conference due to start in Italy later this spring. It is therefore essential that the Migrants Forum Finnish Support Group should ensure that the Finnish representatives who will be involved at various levels in debate and decisions are properly informed.

The vital role of the Migrants Forum Finnish Support Group is to promote equality of treatment between immigrants and Finns, in the contexts of where they live, where they work and where they relax. There will be no shortage of challenges. I wish them every success in their task of improving the status and situation of immigrants in Finland, and promoting a greater degree of tolerance.

(An adapted version of the opening speech at the Support Group's founding meeting, Helsinki, 2 March 1996)

Olavi Koivuhangas

INGERMANLÄNDARNA I ESTLAND

Om deras historiska bakgrund, regionala fördelning och organisationer, om forskningssamarbete samt om ingermanländarnas framtid.

Eric De Geer

Före 1940 var antalet "finnar" i Estland litet – endast drygt ettusen personer (1088 år 1938). En del hade kommit till Estland som flyktingar från Ingermanland efter att de 'röda' hade segrat i kampen runt Petrograd 1919. En stor del av "finnarna" bestod av de ingermanländare som med Dorpatfreden kom till Estland i och med inkorporeringen av Narva landsförsamling (Narvusi) nordost om Narvafloden. I området bodde även en del ingrer. Därtill fanns en del ingermanländare i staden Narva. Ett mindre antal finskspråkiga i Tallinn utgjordes dels av ingermanländare dels av finnar från Finland.

Den tyska ockupationen under andra världskriget medförde att en del ingermanländare sökte sig från umbärandena i frontzonerna i Ingermanland till de gynnsammare förhållandena på främst Estlands landsbygd. Ytterligare ett antal blev kvar där i samband med evakueringen 1943 av ingermanländarna i de av tyskarna besatta områdena i Ingermanland och Estland via Paldiski vid Tallinn till Finland. De kvarblivandes antal har beräknats till c 3 000 personer (Nevalainen 1993 s 69).

De c. 55 000 ingermanländare som efter vapenstilleståndet Sovjet-Finland i september 1944 frivilligt och ofrivilligt återbördades till Sovjetunionen fick som bekant inte – som

utlovats – återvända till sina gamla byar i dåvarande Leningradregionen utan dirigerades vidare öster och norrut.

De började genast att söka sig tillbaka till sina gamla hembygder men Stalin hade dekretat dessa som 'förbjuden zon' varför de som upptäcktes där deporterades igen. Något mindre riskfyllt var att söka sig till de bästa alternativen – Sovjetkarelen och Estland.

Sovjetkarelen hade brist på arbetskraft i skogshanteringen och rekryterade gärna ingermanländare som kunde ha kontakt med där bosatta finsk- och karelsktalande befolkningsgrupper (Verigin och Suni 1993 ss 78-84). Estland hade fördelarna med att dels ligga nära Ingermanland samt ha en likartad natur och dels att estniskan är ett med de ingermanländska finska dialekterna besläktat språk.

Resultatet av denna flyttningsrörelse var att antalet 'finnar' i Estland år 1979 ökat till 17 753 varefter en mindre minskning har skett. Vid folkräkningen 1989 var antalet 16 622 personer. (Med 'finnar' betecknades i de sovjetiska folkräkningarna såväl karelare, ingermanländare som 'riktiga' finnar. Man har således inte särskilt dessa grupper. Man har som praxis att bokföra nationalitet oavsett geografiskt ursprung, modersmål eller främsta språk). Eftersom de flesta som var betecknade som 'finnar' var ingermanländare används i fortsättningen den senare benämningen.

Ingermanländarna var den fjärde i storlek av minoriteterna i Estland. De tre största var den ryska, den ukrainska och den vitryska.

Eric De Geer

Fil. lic i kulturgeografi, fil. dr och docent i historia. Verksam vid Centrum för multietnisk forskning vid Uppsala universitet.

Ungefär en tredjedel (32%) av ingermanländarna hade finska som modersmål, 28% hade ryska och 41% estniska (1989). Att estniskan hade högre frekvens än ryskan var unikt bland de större nationalitetsgrupperna i Estland. Ingermanländarna var den enda minoritetsgruppen som assimilerats främst i estnisk och ej i rysk riktning. En huvudorsak torde vara språkfrändskapet. Ryskan hade visserligen såsom det officiella språket högre status men det var också ockupationsmaktens språk. Beträffande frekvensen av olika andraspråk bland ingermanländarna märks estniskan med sina 33%. Hela antalet estniskkunniga bland ingermanländarna var således tre fjärdedelar.

Demografisk forskning i Estland

De forskare i Estland som ägnat sig åt landets etniska grupper är främst ett par demografer – Kalev Katus och Luule Sakkeus vid Estonian Interuniversity Population Research Centre i Tallinn, sociologerna Marika Kirch och Aksel Kirch knutna till den estniska vetenskapsakademins institution för filosofi, sociologi och juridik i Tallinn, samt kulturgeografen Ott Kurs och samhällvetaren Raivo Vetik vid universitetet i Tartu.

Av dessa är det endast – såvitt jag vet – Ott Kurs och Kalev Katus som har publicerat kartografiskt material beträffande de etniska grupperna i Estland (Katus 1991). Där

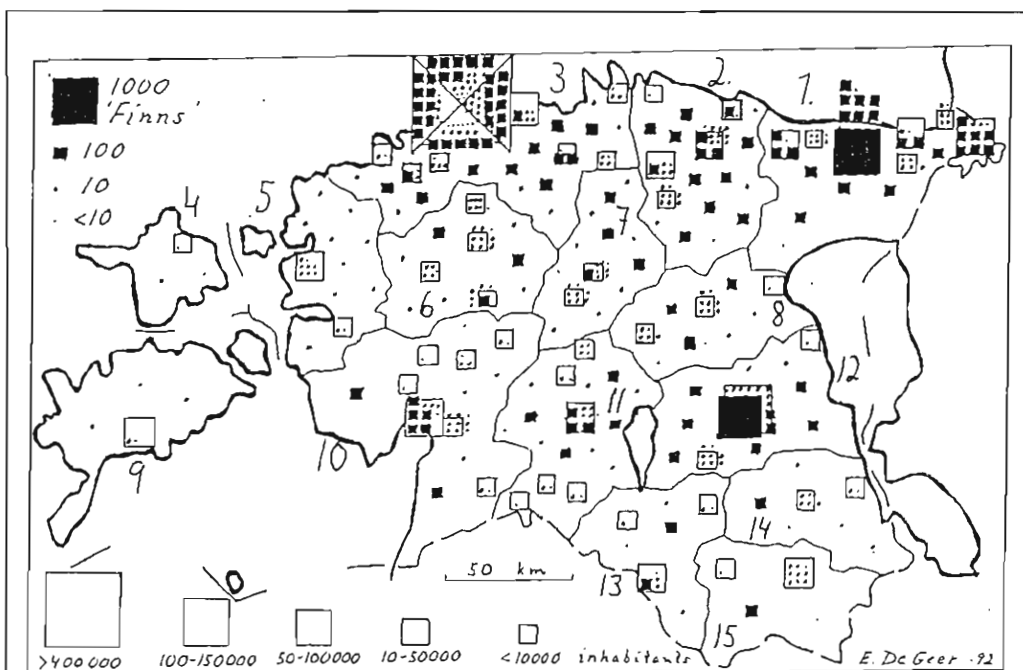
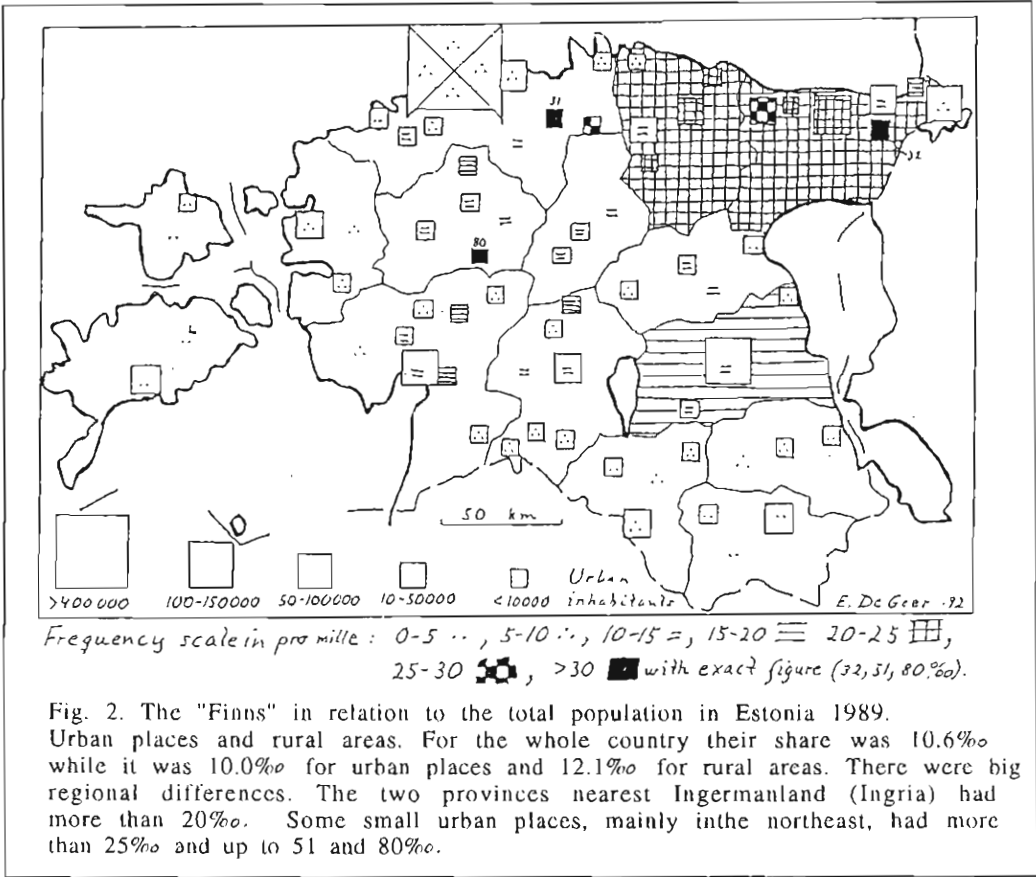

Fig. 1. The "Finns" in Estonia 1989. Regional distribution of the Finn-Ingermanlanders in urban places and rural areas. Of a total of 16622 persons, 11233 (68%) lived in urban places (of them 3271 = 20% in Tallinn) and 5589 (32%) in rural areas. The markings in rural areas are placed at random. Source for figures 1-4: Eesti Vabariigi maakondade linnade ja aleviti rahvastik 1989 I. Statistika kogumik. Tallinn 1990.

The provinces:

- 1 Ita-Viru, 2 Lääne-Viru, 3 Harju, 4 Hiiumaa, 5 Lääne, 6 Rapla, 7 Paide, 8 Jogeva,
- 9 Saaremaa, 10 Pärnu, 11 Viljandi, 12 Tartu, 13 Valga, 14 Pölvä, 15 Võru.

redovisas förtjänstfullt kartografiskt olika grupperns frekvenser på landskapsnivå, uppdelat på urbant och ruralt –, men alltså ej någon närmare precisering för de olika städernas och köpingarnas del. Luule Sakkeus visar i en konferensrapport "Migration Trends in Estonia: Formation of the Foreignborn Population" på ett utmärkt sätt de etniska gruppernas historiska utveckling grafiskt med diagram (Sakkeus 1992).

Var i Estland bor ingermanländarna?

Den regionala fördelningen av ingermanländarna i Estland är synnerligen ojämn, något som framgår av bifogade kartor (1-4). De är tidigare publicerade i De Geer 1994. Uppgifterna är från census 1989. Uppgifter om namnen och belägenheten av de estniska

landskapen finns på fig.1, medan städernas och köpingarnas namn återfinns på kartan på sidan 10 i De Geer 1994 (Det finns ej utrymme för dem här).

Den första kartan (Fig. 1) visar den regionala fördelningen av ingermanländarna på städer, köpingar och landsbygd (för landsbygdens del landsskapsvis). Ingermanländarna var koncentrerade till landskapen i nordost och norr med tyngdpunkter i städerna Tallinn, Kotla-Järve Narva och Tartu. Orsakerna till denna regionala fördelning är en kombination av närheten till Ingermanland och den av Sovjet initierade industriella exploateringen av de i nordöstra Estland förekommande naturtillgångarna, främst oljeskiffrarna och fosforitförekomsterna, för vilket det behövdes ny arbetskraft. Därtill expansionen i storstäderna Tallinn och Tartu. Några

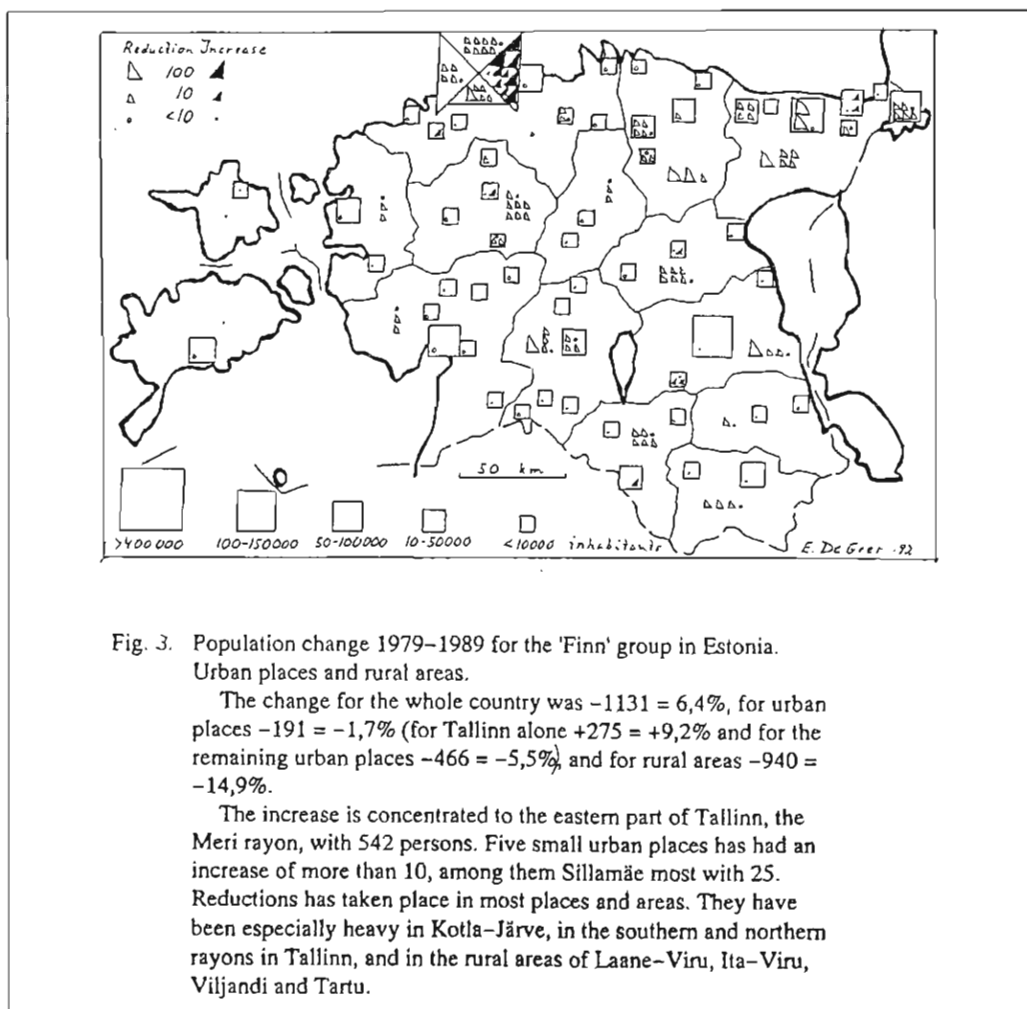

Fig. 3. Population change 1979–1989 for the 'Finn' group in Estonia. Urban places and rural areas.

The change for the whole country was $-1131 = 6,4\%$, for urban places $-191 = -1,7\%$ (for Tallinn alone $+275 = +9,2\%$ and for the remaining urban places $-466 = -5,5\%$) and for rural areas $-940 = -14,9\%$.

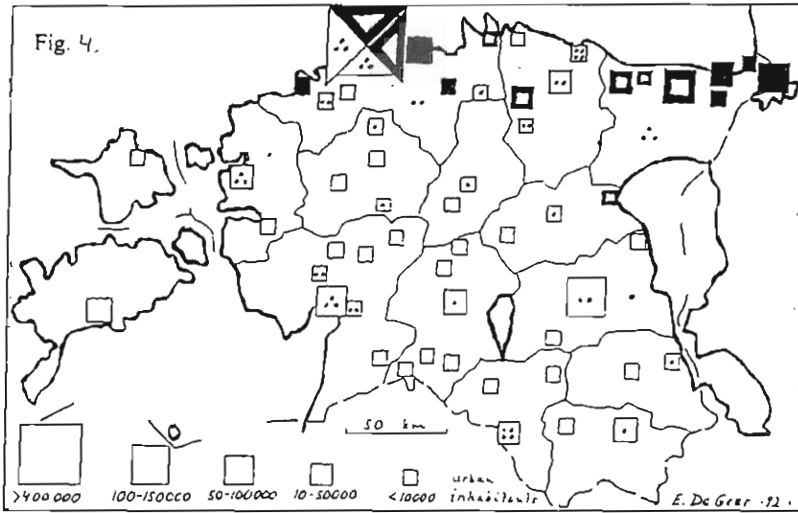
The increase is concentrated to the eastern part of Tallinn, the Meri rayon, with 542 persons. Five small urban places has had an increase of more than 10, among them Sillamäe most with 25. Reductions has taken place in most places and areas. They have been especially heavy in Kotla-Järve, in the southern and northern rayons in Tallinn, and in the rural areas of Laane-Viru, Ita-Viru, Viljandi and Tartu.

medelstora städer hyste rätt stora ingermanländska grupper. Rakvere och Kivioli i nordost och Pernu och Viljandi i sydväst är exempel. Av de totalt 16 622 ingermanländarna bodde 11 233 (68%) i städer och köpingar medan 5 389 (32%) var hemmahörande på landsbygden.

Hur stor andel av befolkningen som ingermanländarna utgör på regional nivå framgår av nästa karta (Fig. 2). Högsta frekvenserna finner man i små orter i nordöstra delen av landet samt i lilla Järvikandi (med 8% ingermanländare, den högsta noteringen) söder om Tallinn. Av glesbygdsbefolkningen är det bara i de två landskapen i nordost, Ita-Viru och

Lääne-Viru, som har mer än 2% är ingermanländare. Av de större städerna i nordost är ingermanländarna 'vanliga' i Kivioli och Kotla-Järve men relativt fåtaliga i Narva och Sillamäe. Men ett drygt hundratal personer i Narva har i folkräkningen uppgett sig vara 'ingermanländare' istället för det officiella "finnar" som var det normala kriteriet.

Förändringarna i ingermanländarnas lokalisering mellan folkräkningarna 1979 och 1989 (Fig. 3) visar att den registrerade minskningen av 1 131 ingermanländare huvudsakligen drabbat landsbygden (-940 personer). Bland städerna hade en rätt kraftig omfördelning skett. I de större städerna i

The Slavic populations' relative share of the whole population, 1989.

The whole country 553 824 persons (35,4 %)

The urban places 507 104 " (45,3 %)

Thereof Tallinn 245 503 " (49,4 %)

The rural areas 46 720 " (10,5 %)

The Slavic populations consists of Russians (86 %), Ukrainians (9 %) and Belorussians (5 %). Together they constitute a slavic linguistic environment which, when they are a majority, as they are in many urban places in northern Estonia, is of significance for the language use of a small ethnic and linguistic group, as the 'Finns' from Ingermanland. For more detailed discussion on the topic, see Kirch 1992 and also Kurs 1990. The slavic dominance in the north-eastern and northern urbanized areas is prominent as is the division of Tallinn.

Legend

%

>75 ■

50-75 ▣

40-50 ∴

30-40 ∵

20-30 ∙∙

10-20 ∙

Narvaregionen hade antalet ingermanländare minskat med flera hundra medan en ökning av ungefär samma storlek varit fallet i Tallinn. Därtill hade det skett en anmärkningsvärd omlokalisering av ingermanländarna mellan huvudstadens olika stadsdelar. I de södra, västra och norra stadsdelarna (råjonerna) hade antalen ingermanländare minskat med tillsammans 269 personer medan antalet i den östra stadsdelen, som är mer präglad av relativt nya höghusområden, hade ökat med 542 personer, troligtvis till stor del nyinflyttade till Tallinn. Dessa östra (och norra) stadsdelar domineras av de under den ryska

okupationen inflyttade ryssarna (se Fig. 4), något som gör det osäkert i vilken riktning (rysk eller estnisk) ingermanländarna där har, eller kommer att, integrera(t)s och eventuellt assimilera(t)s.

Som jämförelse och för att ge en uppfattning om i vilken språklig omgivning som de ursprungligen och i tillsvärdare okänd utsträckning fortfarande finskspråkiga ingermanländarna hamnat i Estland bifogar jag kartan, Fig. 4, som visar det slaviskspråkiga befolkningsinslaget i Estland. Ryssarna utgjorde det största inslaget – 86%, ukrainarna var 9% och vitryssarna 5%. Den slaviska

dominansen i de urbana nordliga delarna av landskapet Ita-Viru var stark, alternativt mycket stark (= mer än 75%). I det väster därom belägna Lääne-Viru är det bara i kommunikationscentret och garnisonsförläggningssorten Tapa som den slaviska gruppen dominerade. Även i landskapet Harju med Tallinnregionen är det slaviska inslaget synnerligen ojämnt fördelat. Dåvarande marinbasen Paldiski, industriorten Maardu och den mindre orten Kehra dominerades helt av det slaviska inslaget medan de nordöstra delarna av Tallinn 'bara' hade majoritet. Av alla de övriga tätorterna och städerna var det bara den föga betydande Mustvee vid Peipus nordvästra strand som hade slavisk majoritet. Beträffande landsbygden var inslaget i den största delen av landet obetydligt. Inte ens i Ita-Viru i nordost var andelen mer än ca en tredjedel och i Harju ca en fjärdedel. I de rurala områdena i de övriga landskapen var frekvensen mellan 10 och 20% i två av dem medan den i de övriga åtta var under 10%.

Författaren har påbörjat en socialgeografisk studie av Estlands ingermanländare och har för detta ändamål låtit Dr Luule Sakkeus på Estonian Interuniversity Population Research Centre i Tallinn göra ett antal datakörningar på 1989 års censusmaterial.

De ingermanländska organisationerna

Estlands finsk-germanländska förbund – Viiron Inkerinsuomalaisten Liitto – bildades 1989 av nio lokala föreningar som kommit till året innan, den första av dem i Tartu. Antalet föreningar var i mars 1993 11 med 6 557 medlemmar. (Viktor Pajunen har i *Ingria* 1989:4 presenterat en utmärkt sammanställning av "Ingermanländsk föreningsverksamhet i Sovjetunionen".)

Den regionala fördelningen var synnerligen ojämn beträffande såväl föreningarna som medlemsantalen. De större städerna – främst Tallinn – dominerar. I nordöstra delen av landet har man en förhållandevis låg

mobilisering av de potentiella medlemmarna medan man i t. ex. Viljandiregionen verkar ha fått med praktiskt taget alla tänkbara personer med ingermanländsk bakgrund i sin förening. Få ingermanländare har – naturligt nog – slagit sig ned i västligaste Estland (dels var det längre avstånd till hemlandet och dels var delar av kustområdena i väst förbjuden zon under sovjettiden), något som avspeglar sig i den ringa eller obefintliga föreningsaktiviteten där. En kartografiska redovisning återfinns i De Geer 1994 s 27.

En utmärkt översikt över förbundets och ett antal lokalföreningars verksamheter ges i det första numret av Estlands ingermanländsfinnska förbunds återuppståndna medlemsblad "Inkeri", som utkom i augusti 1993 med ekonomiskt stöd från Suomi-Seura/Finlandsförbundet i Helsingfors.

Ordföranden i riksförbundet, Toivo Kabanen, behandlar i en ledare det under sovjetmakten påtvingade "tigandet" och förnekandet av finskheten, den återupptagna körverksamheten och de på senare år möjliga, och viktiga, resorna till sommarfesterna i Ingermanland. Till de problem som förbundet till en början engagerade sig i hörde 'återflyttandet' till Finland (Kirsti Anderson från Åbo arbetsförmedling informerar i en artikel i denna fråga) för vilket nu rutiner utarbetats, samt frågan om ingermanländarnas medborgarskap i Estland. I februari 1993 godkände Republiken Estlands parlament ändringar i lagen vilka förenklade för i Estland boende finnar (= ingermanländare) att erhålla estniskt medborgarskap. Efter detta har förbundet kunnat koncentrera sig på de för gruppen väsentligaste frågorna, nämligen kulturen och språket.

Vice ordförande i förbundet, Albert Saunanen, har i artikeln "Även vi önskar visshet" behandlat finsk-germanländarnas medborgarfråga i Estland. Han inleder med att påminna om hur det senaste halvsekle "fört vårt folk till utplåningens rand" och hur "imperiets sönderfall återgav oss hopp"...

Estniska republikens medborgarskapslag medförde sårade känslor "även om vi visste att den inte var riktad mot oss". Den tilläggs-lag, som antogs i Riigikogu (riksdagen) den 18.02.1993 och därefter stadfästes av presidenten den 06.03.1993, tillkännager undantag från medborgarskapslagen för vissa grupper, bl a för finnarna från Ingermanland. Saunanen konstaterar sedan att "under september månad [1993] har största delen av oss estniskt medborgarskap och passet i handen och vår nya status definierad. Förhoppningsvis slutgiltigt – estniska republikens medborgare och minoritetsfolk".

Tre lokalföreningar presenteras vidare: Den i Tarttu av Anatoli Schulz, Tallins av Valtteri Tuhkanen och den i Viljandi av Valeri Luukka. Bland övriga bidrag märks ett om körledaren Albert Pettinen av Ene Puusemp samt ett om den finskspråkiga kyrkliga verksamheten i främst Tarttu. (Översättningen av artiklarna i 'Inkeri' är gjorda av Vera Lif.)

Det bör i detta sammanhang framhållas att Svensk-Ingermanländarnas Riksförbund haft ett rätt intensivt kulturutbyte med det estniska förbundet och dess lokalföreningar. Så t. ex. har till de senaste årens sommarfester i Sverige med en början i Karlstad 1991 det som regel inbjudits – på värdarnas bekostnad – sångköror och/eller folkdansgrupper. Kontakter och ömsesidiga besök av ledande personligheter har förekommit fortlöpande. Därtill kan nämnas att det var i Tallinn våren 1989 som representanter för de ingermanländska organisationerna i Estland, Finland, Ingermanland, Karelen och Sverige möttes i den första allingermanländska konferensen med en samlad manifestation och deklaration om ingermanländarna som specifik etnisk folkgrupp (se Ingria, 1989:3).

Forskningssamarbete

Vid ett symposium rörande Estlands nationella minoriteter i Narva i maj 1992 bidrog jag med en historisk-geografisk översikt över den

ingermanländska folkgruppen (De Geer 1994). Detta föranledde ett samarbete med mastersstuderande vid universitetet i Tartu vilka avsåg att studera ingermanländarna i Estland. Jag såg här möjligheter till intressanta jämförelser mellan ingermanländarna i Sverige och Estland. Grupperna har samma ursprung men deras vidare öden har varit synnerligen olika såväl samhällsmässigt som kulturellt och språkligt. I Sverige mötte man ett helt nytt, annorlunda, språk. I Estland gällde det antingen den rätt förstälige närbesläktade estniskan eller – för de flesta i de ryskdominerade områdena – ungdomens skolas språk – ryskan, som också varit det nödvändiga språket för många under åren i fjärran sovjetiska områden.

Anknytande till de svenska projekten om ingermanländarna i Sverige har jag kunnat besöka Tartu ett par gånger och där handleda de forskarstuderande – Marju Käärst och Jelena Jedomskihh – i deras undersökning. Eftersom man i Sovjetunionens successionsstater ej hade någon större erfarenhet av samhällsvetenskapliga studier av etniska grupper (detta var under sovjetsystemet ej politiskt lämpligt), så önskade man utnyttja de svenska erfarenheterna. Man översatte de omfattande enkätformulären (ett för invandragenerationen och ett annat till andra generationen) till estniska och ryska. Beträffande allmän bakgrund samt urvalsmetodik etc vid fältarbetet kunde jag bistå med svenska erfarenheter. På grund av små resurser och misstro från informanternas sida gentemot de för västerländsk beteendevetenskaplig forskning vanliga undersökningsmetoderna med enkäter och intervjuer blev antalet svar relativt lågt. För bearbetningen knöt man en tredje masterstuderande, Anna Markina.

Det är glädjande att man i Estland inte bara intresserar sig för den stora och problematiska ryska nationella minoriteten (30% av hela befolkningen 1989) utan även för en av de mindre såsom den ingermanländska (1% av befolkningen, 3% av den ickeestniska).

Projektet har stötts av Estlands ingermanlänsk-finska förbund med ordförande Toivo Kabanen och vice ordförande Albert Saunanen i spetsen. Sedermera har man även fått ett bidrag från Suomi-Seura/Finlands-förbundet i Helsingfors. På grund av brist på resurser har arbetet dragit ut på tiden och Marju Käärst har måst lämna projektet, men Jelena Jedomskihh i samarbete med Anna Markina har nu, hösten 1995, blivit färdiga med sitt gemensamma mastersexamensarbete "Ingerisoomlased Eestis. Ajalooline pogenike. Sisserändajate grupi dokumenteerimine" (Ingermanlandsfinnarna i Estland. Historisk flyktinggrupp. Dokumentation av en invandrargrupp). Arbetet är, såvitt jag erfarit, det första i sitt slag i Estland.

Estlands ingermanländare och framtiden.

Som avslutning ämnar jag skissa några tänkbara framtidsscenarior för den ingermanländska folkgruppen i Estland. Gruppen kommer antagligen att på relativt kort tid – d.v.s. en till två generationer – ha splittrats upp i olika riktningar. Ett fåtal kommer att försöka söka sig hem till sin – eller sina föräldrars – barndoms och ungdoms byar i Ingermanland, i vilka det nu bor nästan bara ryssar. Ett betydligt större antal kommer att flytta till Finland – i spåren på det stora antal som redan hunnit över – och detta redan innan lågkonjunkturen med åtföljande arbetslöshet där är över om kanske ett par år.

Av de som bor i den nordöstra delen av Estland torde en stor del, antagligen de flesta, redan vara integrerade med den där dominerande rysktalande befolkningen för att senare i stor utsträckning bli assimilerade. Detta underlättas av att de redan behärskar det ryska språket väl från såväl tiden i Ingermanland som från tiden i andra delar av Sovjetunionen efter kriget. Därtill kommer att de yngre generationerna har gått i ryskspråkiga skolor på olika håll i det forna Sovjet och i Estland. Troligtvis kommer den största delen av

finsk-inger-manländarna, de som bor i estniskdominerade områden, att integreras där för att senare kanske assimileras, men en inte obetydlig del kommer utan tvekan att bibehålla delar av deras ingermanländsk-finska identitet, men i estnisk version. De kommer att känna sig som est-ingermanländare – om de inte redan gör det?!

Summary:

The Finns from Ingermanland in Estonia.

Historical background, regional distribution, associations, and the future of the group: This Finnish-speaking Lutheran ethnic group – called 'Finns' in Estonia – whose homeland is the region around St Petersburg (Ingermanland or Ingria) came to Estonia after World War II from various distant places to which they had been deported in the USSR. (They were not permitted to return to their home villages.)

The Finn-Ingermanlanders constitute the largest non-Slavic ethnic group in Estonia, numbering 16,622 people in 1989. They settled primarily in the newly industrialised north eastern parts of the country, and in Tallinn, the capital (Map 1). Their regional distribution as a proportion of the total population is shown on Map 2. The changes in their regional distribution between the years 1979 and 1989 are demonstrated on map 3. Relatively speaking, their numbers have diminished over the entire country, particularly in rural areas, with the exception of the area of newly constructed housing blocks in the eastern suburbs of Tallinn.

For the purposes of comparison, I have mapped the distribution of the Slavic peoples in Estonia, that is, the Russians, the Belorussians and the Ukrainians (Map 4). The map speaks for itself.

Following these maps, I have documented the Finnish associations in Estonia. Their

strongholds are not in the north east of the country, as might be expected, but in the two largest cities – Tallinn and Tartu. These associations' co-operation with their Swedish counterpart organisations is emphasized.

The scientific collaboration that I have had with researchers at the Tartu State University is also described. This collaboration has resulted in a report on the Finns in Estonia written by J. Jedomskihh and A. Markina (1995).

Finally, I discuss the future for the Finn-Ingermanlanders in Estonia, including the

emigration of many to Finland and perhaps some to the Ingermanland/St Petersburg area, and their integration and then assimilation in the Estonian population – with the exception of those living in the north east. In this part of the country, the Finns are already integrated into the Russian population, and will likely become assimilated into the Russian minority, which is the majority ethnic group in this region. It is assumed, however, that most Finns will retain their Finn-Ingermanlander identity, albeit in an Estonian version.

Litteratur

- De Geer, Eric**, The Finns from Ingermanland. Some notes on the Ethnic Group's Historical Past, on the Mapping of its present Locations and about its Future. Paper presented at the Estonian Academy of Science in Narva, 8-10 May 1992, and at the International Council for communication and Migration (ICCM) Conference in Tallinn, 19-22 Aug. 1993. Uppsala University. Uppsala 1994.
- Ingria** 1989:4.
- Inkeri**, augusti 1993. Tallinn 1993.
- Jedomskihh, Jelena & Markina, Anna**, Ingerisoomlased Eestis. Ajalooline pogenike. Sisserändajate grupi dokumenteerimine. Dupl. Tartu 1995, 36 s, plus 77 s bilagor.
- Katus, Kalev**, Mitmerahvuseline Eest. Population Studies. RU Seeria B No 16. Tallinn 1991.
- Nevalainen, Pekka**, Ingermanland i andra världs-kriget. Ingermanland – om land och folk. Red. S. Huovinen. Kulturfonden för Sverige och Finland. (1993) Ss 59-74.
- Pajunen, Viktor**, Ingermanländsk föreningsverksamhet i Sovjetunionen. Ingria 1989:4.
- Sakkeus, Luule**, Migration Trends in Estonia: Formation of the Foreign-born Population. Paper presented to the Conference "Massmigration in Europe: Implications in East and West". IAS, IIASA, IF. Vienna, March 5-7, 1992.
- Verigin Sergev, & Suni, Leo**, Inflyttningen av ingermanländare till Karelen i slutet av 1940-talet. Ingermanland – om land och folk. Red. S. Huovinen. Kulturfonden för Sverige och Finland. (1993). Ss 75-84.

Lapsi ja pakolaisuus:

Miten lapsi kokee ja hallitsee kriisin?

Päivi Sharifan Holma

Maarit Silvén

Forsgrenin (1994) mukaan 20 miljoonaa ihmistä on nykyisin pakolaisena kotimaansa ulkopuolella ja 20 miljoonaa on paossa kotimaassaan. Suomeen on tullut vain pieni osa maailman pakolaisvirrasta. Korkiasaaren (1993) kokoamasta tilastosta käy ilmi, että Suomi vastaanotti yhteensä 6 361 pakolaista vuosina 1972–1992.

Suomessa voi sosiaalhallituksen raportti-sarjan (14/1990) mukaan saada pakolaisen aseman kolmella eri tavalla. Kiintiöpakolaiset tulevat maahan virallisten sopimusten puitteissa. Useimmiten he tulevat Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasioiden päävaltuutetun viraston UNHCR:n pakolaisleireiltä. Heille on jo maahan tullessa myönnetty oleskelupa. Turvapaikanhakijat tulevat itse maahan, jossa he hakevat itselleen pakolaisen asemaa. Perheiden yhdistämisessä Suomi noudattaa UNHCR:n suosittamaa periaatetta, jonka mukaan pakolainen voi saada muuttoluvan aviopuolisolleen ja alaikäisille lapsilleen sekä alaikäisenä Suomeen saapunut pakolainen vanhemmilleen ja alaikäisille naimattomille sisaruksilleen.

Hakovirta (1989) määrittelee pakolaisen henkilöksi, joka on jättänyt kotimaansa suojautukseen vainolta, väkivallalta tai sekasorrolta eikä tule vielä toimeen omin avuin uudessa maassaan. Hakovirta jatkaa, että tiettyä henkilöä pidetään pakolaisena, jos hän on kotimaansa ulkopuolella poliittisen, uskonnolli-

sen, etnisen tai muun vainon takia tai välttääkseen sodankäynnin tai muun väkivallan vaaroja, ja jos hän selvittääkseen tarvitsee ulkopuolista apua. Elintason takia muuttaneita ei pidetä pakolaisina, vaan he kuuluvat siirtolaisten tai siirtotyöläisten ryhmään.

Pakolaisuus on aina kriisi sekä yksilölle että yhteiskunnalle. Yhteiskunnan näkökulmasta pakolaisuus huonontaa kotimaan kansainvälistä mainetta ja kiinnittää kansainvälistä huomiota maan sisäisiin ongelmiin. Pakolaisuuden vuoksi maa menettää yleensä myös suuren osan koulutettua väestöään ja tarpeellista työvoimaansa. Yksilölle ja perheelle pakolaisuus merkitsee suuria sosiaalisia, kulttuurisia, taloudellisia ja psykologisia muutoksia.

Pakolaislapsen tausta

Brandell-Forsberg (1994) sanoo surun ja menetyksen kokemusten olevan yhteisiä kaikille pakolaislapsille. Usein pakolaislapsi on lisäksi väkivallan uhri tai väkivallanteon silminnäkijä (tai molempia). Moni lapsi joutuu pahoinpitelyn uhriksi sen takia, että häneltä yritetään saada tietoja vanhemmista, tai koko perhe joutuu järjestelmällisen väkivallan kohteeksi.

Joitakin lapsia käytetään seksuaalisesti hyväksi tai heidän omaisiaan raiskataan. Mack-soud (1992) tutki 2 220 beirutilaisen 3-16-vuotiaan lapsen kokemia sotatraumoja. Tulos osoitti, että libanonilainen lapsi on kokenut elämänsä aikana viidestä kuuteen so-taan liittyvää traumaa. Yleisimmät traumat aiheutuivat pommituksista, pommisuojoissa koe-tuista peloista, kodin jättämisestä ja

Maarit Silvén, PsL, Turun yliopisto, psykologian laitos, ja Päivi Sharifan Holma, psyk.maist, Rädda Barnen, Tukholma.

pakenemisesta muualle, äärimmäisestä köyhyydestä ja väkivaltaisten tekojen näkemisestä.

Unicefin Bosniassa 1993 (sit. Brandell-Forsberg 1994) tekemä tutkimus viittaa samankaltaisiin traumaattisiin kokemuksiin. Tutkituista 1 505 sarajevolaislapsista 70 % oli ollut tilanteessa, jossa he olivat pelänneet tulevansa surmatuksi. Melkein puolet (46 %) oli ollut tapon silminnäkijänä, yli kolmasosan (37 %) perheenjäsenistä joku oli haavoittunut tai surmattu, ja joka toisen lapsen (58 %) kotia oli ammuttu kranaatilla tai asuntoon oli hyökätty jollain muulla tavalla.

Separatiokokemukset

Vanhemmista eroon joutuminen on yleistä pakolaislapsille, koska toinen tai molemmat vanhemmista ovat usein joutuneet jättämään perheensä sodan ja vainon takia. Lapsista huolehtiminen on jäänyt silloin muiden sukulaisten tai ystävien tehtäväksi. Pakolaiset tulevat tosin usein maista, joissa perhekäsitys on laajempi kuin meillä, jolloin esimerkiksi isoäiti saattaa olla lapselle läheisin henkilö. Kun perhe pakenee kotimaasta, lapsella on pahimassa tapauksessa jo useita separatiokokemuksia: ero äidistä, isästä tai muista turvaa tarjonneista henkilöistä. Ikä, jolloin lapsi kokee separaation, vaikuttaa tutkimusten mukaan merkittävästi psykologiseen kehitykseen.

Ressler, Boothby ja Steinbock (1988) raportoivat Thaimaassa tehdystä tutkimuksesta, johon osallistui orpoja kamputsealaisia pakolaislapsia. Tutkimuksen mukaan lapset, jotka olivat menettäneet vanhempansa eivätkä olleet kyenneet solmimaan läheistä suhdetta johonkin toiseen aikuiseen ennen viittä ikävuotta, kärsivät psykologisista häiriöistä enemmän kuin muut orpolapset. Heille olivat tyypillisiä vaikeudet läheisten ihmissuhteiden solmimisessa ja niiden ylläpitämisessä, aggressiivinen ja vastarintainen käyttäytyminen sekä huono koulumenestys.

Vanhemmat lapset kestivät erossaolon paremmin kuin nuoremmat, koska he pystyivät muistamaan vanhempiinsa liittyviä myönteisiä tapahtumia. Separatio on traumaattista kuitenkin vielä teini-ikäisellekin lapselle, etenkin tilanteessa, jossa lapsi on paennut kotimaastaan yksin ja vanhemmat ovat kuolleet tai kadonneet.

Menetysten aiheuttamat traumat

Gustafsson, Lindqvist, Nordenstam ja Nordstöm (1987) jakavat menetykset konkreettisiin ja abstrakteihin. Konkreettisiin menetyksiin kuuluvat tapahtumat, joita lapsi voi surra tavalliseen tapaan. Tällainen on esimerkiksi omaisen kuolema ja kodin menettäminen.

Lapsuuden menetys on sen sijaan abstrakti asia. Lapsi voi menettää mahdollisuuden esimerkiksi leikkiä ulkona, koska ulos meneminen on liian vaarallista. Lapsi voi myös menettää lapsuutensa joutuessaan ottamaan liian nuorena vanhemman roolin ja kantamaan suuren vastuun nuorempien sisarusten huolehtimisesta. Barudy (1988) kertoo erään chileläisen perheen vanhimmasta pojasta, 10-vuotiaasta, jonka isä oli vangittu. Poika omaksui isän poissa ollessa tälle kuuluvia tehtäviä toimien äitinsä tukijana. Hän joutui ottamaan aikuisen roolin olosuhteiden pakosta liian varhain.

Gustafsson ym. (1987) kertovat, että menetykset voivat olla sekä konkreettisia että abstrakteja samanaikaisesti. Jos esimerkiksi vanhempi on kadonnut eikä tiedetä, onko tämä elossa, lapsi on menettänyt vanhempansa konkreettisesti. Lapsi ei kuitenkaan voi surra menetystään, koska on mahdollista, että vanhempi elää vielä ja tulee takaisin.

Surutyö

Tällä on suuri merkitys lapsen tavalle ymmärtää menetyksiä ja surra niitä. Dyregrovin (1990) havaintojen mukaan alle viisivuotiaat

eivät ymmärrä kuoleman lopullisuutta. He voivat esimerkiksi kysyä, milloin (kuollut) isä tulee takaisin, voiko isälle viedä ruokaa haudalle ja eikö isää voi auttaa tulemaan pois haudasta.

Sen sijaan 5-10-vuotiaat ymmärtävät jo, ettei kuollut palaa enää takaisin. Lisäksi he selviytyvät surustaan paremmin hankkimalla mahdollisimman paljon tietoa ja yksityiskoh- tia kuolleesta henkilöstä ja kuolemaan liitty- neistä tapahtumista. Myös konkreettiset koh- teet, esimerkiksi valokuvat ja hautakivi, hel- pottavat surutyötä. Noin 12 vuoden iästä eteenpäin lapsi ymmärtää myös kuolemantapauksen seuraukset.

Dyregrov (1990) toteaa vielä, että on tärkeää erottaa traumaattisen kuolemantapauksen ja odotettavissa olleen kuoleman sureminen. Traumaattinen kuolemantapaus on aikuisillekin shokki, jolloin lapsi saa näiltä vähemmän tukea ja apua suruunsa kuin siinä tapauksessa, että kuolemaan olisi ollut aikaa valmistautua.

Ongelmista aiheutuvat oireet

Sekä lapsen että aikuisen trauman jälkeiset oireet tulevat esiin erilaisina psykosomaattisina ja psykososiaalisina vaivoina tai häiriöinä, ja ne ovat Angelin ja Hjernin (1992) mukaan yllättävän samanlaisia riippumatta lapsen aikaisemmasta kulttuuritaustasta. McCallin (1988) ja Ljungbern-Miklos ja Cederblad (1989) mainitsevat lasten trauman jälkeisiksi oireiksi muun muassa unihäiriöt, keskittymis- ja oppimisvaikeudet, päänsärky, mahakivut, jatkuvan levottomuuden, erilaiset fobiat, ystävyysongelmat ja apatian.

Siihen, miten lapsi kokee ja sisäistää traumaattisen tapahtuman, vaikuttaa myös lapsen kehitystaso. Athey ja Ahearn (1991) soveltavat Bowlbyn (1980) kiintymysteoreettista näkemystä, kun he toteavat esikouluikäisten kiintymyksen vanhempiinsa saattavan muuttua trauman jälkeen korostuneen ahdistuneeksi.

Kouluikäisten käyttäytyminen muuttuu usein radikaalisti trauman jälkeen. Athey ja Ahearn (1991) lainaavat Pynoosia ja Ethia (1985), joiden mukaan kouluikäisille on tyy- pillistä, että heistä tulee kärsimättömiä, hävyttömiä ja kiistanhaluisia. Angelin ja Hjernin (1992) mielestä tämä osoittaa lapsen menettäneen itseluottamuksensa sekä minätunteensa. Kouluikäiset valittavat lisäksi usein somaattisia oireita, ja heidän koulumenestyksensä heikkenee huomattavasti. Athey ja Ahearn (1991) jatkavat Pynoosia ja Ethia (1985) lainaten, että teini-ikäisten reaktiot muistuttavat aikuisten reaktioita. He käyttäytyvät usein epäsosiaalisesti tai menettävät impulssikontrollinsa sekä suhtautuvat pessimistisesti tulevaisuuteen.

Vanhempien pelot vaikuttavat

Pakolaislapsen kuten myös muiden lasten psykologiseen hyvinvointiin vaikuttaa vanhempien hyvinvointi. Freudin ja Burlinghamin (1942) mukaan II maailmansodan Lontoon ilmaiskujen jälkeinen lasten hermostuneisuus, sänkykastelu ja erilaiset ahdistusreaktiot liittyivät kiinteästi äidin ahdistuneisuuteen ja pelkoon. Armyr (1989) toteaa, että vanhemmat voivat välittämällä läheisyyden ja turvallisuuden tunnetta suojata lasta monilta tapahtumilta, jotka muuten olisivat erityisen traumaattisia.

Vanhempien tehtävä ei kuitenkaan ole helppo, sillä sota, vaino ja väkivalta rikkovat myös aikuisen elämän. Toinen vanhemmista saattaa olla kadoksissa, kuollut tai paennut toisaalle, jolloin jäljelle jääneen vanhemman psyykinen kestävyys ei ehkä riitä vastaamaan lapsen tarpeisiin. Athey ja Ahearn (1991) huomauttavat kuitenkin, että vanhempien kykyyn vastata lapsen tarpeisiin vaikuttavat myös muut tekijät. Tällaisia ovat mm. perheenjäsenten väliset suhteet ennen pakolaisaika, pakenemisen kokemukset sekä perheen sosiaalinen ja taloudellinen asema ennen pakolaiseksi tuloa ja sen jälkeen.

Sopeutuminen voi olla näennäistä

Lasten ja vanhempien sopeutuminen uuteen maahan tapahtuu osittain eriaikaisesti. Angelin ja Hjernin (1992) mukaan lapsi alkaa surra menetystään nopeammin kuin aikuinen. Kun aikuinen vielä vakuuttelee itselleen, kuinka tärkeää on unohtaa vanhat kokemukset ja suuntautua tulevaisuuteen, lapsi tuntee surua ja suuttumusta. Hän saattaa esimerkiksi kesken leikin alkaa itkeä ja vetäytyä muiden seurasta tai kiukutella koko ajan. Hän suree koti-maahan jääneitä sukulaisia, ystäviä ja kotieläimiä. Usein kuitenkin lapsen kyky nauraa, tanssia ja syventyä leikkeihin nopeasti saa aikuiset helposti uskomaan, että lapsella on kaikki hyvin.

Angel ja Hjern (1992) jatkavat, että lapsi alkaa kuitenkin heti omaksua uuden ympäristön tapoja koulussa tai päiväkodissa. Jotta muut lapset hyväksyisivät pakolaislapsen, hänen pitää yleensä sopeutua nopeasti. Vanhemmat kokevat tässä vaiheessa vielä oudon kulttuurin ja ympäristön vaikutteet uhkaavina, jolloin lapsi joutuu lojaliteettiristiriitaan. Ristiriidasta selviytyminen vaatii lasta suvaitsemaan sekä vanhempien että koulun tai päiväkodin asenteet.

Tässä vaiheessa vanhemmat saattavat kokea, että lasten sopeutuessa enenevässä määrin uusiin tapoihin heillä ei ole enää vaikutusvaltaa omiin lapsiinsa. Uusi yhteiskunta on ottanut heiltä kasvattajan roolin ja hallitsee lapsia, kuten se myös hallitsee aikuista pakolaista.

Saapuessaan uuteen maahan pakolainen joutuu käymään useita byrokraattisia vaiheita läpi. Virallisten asioiden hoito uudessa maassa on luultavasti hyvin erilaista kuin se oli kotimaassa. Pakolaislapsi oppii useimmiten uuden maan kielen nopeammin kuin hänen vanhempansa, jolloin hän joutuu toimimaan vanhempiensa tulkkina. Tämä johtaa Atheyn ja Ahearnin (1991) mukaan rooliristiriitaan eli vanhempi ei selviydy virallisten ja muiden kieltä vaativien asioiden hoidosta ilman

lapsensa apua. Mutta tilanne ei ole helppo lapsellekaan, koska hän joutuu ottamaan vastuuta tehtävistä, joista hänen ei tarvitsisi normaaliolosuhteissa tietää mitään.

Uuden ympäristön suhtautuminen

Ympäristön asenteilla on erittäin suuri merkitys pakolaisten sopeutumiselle. Jos ympäristö kohtelee pakolaisia vihamielisesti, pakolaisen psyykinen kestävyys joutuu entistä suuremmalle koetukselle. Vaikka hän on selvinnyt hengissä vainosta, kidutuksesta ja psyykkisestä stressistä, hänen on vielä lunastettava oikeutensa olemassaoloon ja elämään uudessa ympäristössä.

Pakolaisuuden kriisistä selviytyminen on elinikäinen prosessi. Selviytyminen riippuu sekä yksilön omista valmiuksista ja voimavaroista että sosiaalisen verkoston ja ympäristön tuesta. Pakolaisten psyykinen hyvinvointi joutuu äärimmäiselle koetukselle, koska monet minuutta kuormittavat stressitekijät vaikuttavat samanaikaisesti. Pakolaisilla on hyvin usein takanaan traumaattisia kokemuksia, joiden läpikäyminen vaatii paljon työtä. Pakolaisen on lisäksi työstettävä kokemuksensa uudessa ympäristössä, jonka kielen ja kulttuurin merkitysten oppiminen on vaikeaa ilman traumaattisia kokemuksiakin.

Pakolaisuuden vuoksi yksilöt ja perheet menettävät sosiaalisen verkostonsa ja sen antaman tuen. Heidän on luotava uusi verkosto uudessa kulttuurissa. Verkoston luominen onnistuu toisilta, mutta toisia uhkaa eristäytyminen ja yksinäisyys.

Vastaanottava yhteiskunta voi auttaa pakolaista tarjoamalla tälle mahdollisuuden auttaa itseään. Pakolaisen tilannetta ei pitkällä aikavälillä helpota se, että uusi maa antaa vain rahallista avustusta. Tärkeää on, että pakolaiselle tarjoutuu mahdollisuus ansaita itse elantonsa ja toteuttaa toiveensa samalla tavalla kuin maan alkuperäisväestökin. Niin ikään on tärkeää, että pakolaislapsen kehitystä tuetaan monipuolisesti. Lasten vanhempien

hyvinvointi edistää lapsen hyvinvointia ja päinvastoin. Lisäksi on olennaista, että pakolainen saa säilyttää identiteettinsä ja hänen taustansa kunnioitetaan, ja ettei häntä yritetä sopeuttaa pakolla uuteen yhteiskuntaan.

Abstract: A refugee child:

Learning to cope with crisis

This article deals with the psychological development of refugee children. Typical to all refugee children is an experience of loss and grief, and many of these children are victims or witnesses of violence. Refugees often come from countries where the extended family is included in the immediate family picture of Western cultural norms. The grandmother, for example, may have been the closest person to a refugee child, but has remained in the country of origin after the child has fled. Upon arrival to the country of asylum, a refugee child has, at worst, already been through several separations from family members due to war or persecution.

The age of a refugee child has a great impact on how he/she understands and copes with loss. Events which can be grieved such as the death of a relative are concrete losses; whereas losing one's own childhood, on the other hand, is an abstract loss. Young children do not understand that a person who dies will never return. The

understanding of the finality of death only gradually becomes established as a child grows older. By the age of twelve a child has an adult comprehension of the meaning of death.

Both the physical and psychological wellbeing of an adult impacts their child's ability to cope with stress and loss. Parents can in effect protect their children in traumatic situations by giving them a sense of closeness and security.

The roles of refugee parents and children are easily changed when living in a new country. A schoolage child usually learns the language and the culture faster than an adult. This often means that the child becomes an interpreter of the new culture and a guide for his parents. At the same time, the parents lose their adult authority and become dependent on their child. The child may be given responsibilities not typically placed on children under normal circumstances.

A refugee situation is a crisis resulting in a lifelong process of working through it. The psychological well-being of a refugee is tested under the many simultaneously occurring stress factors. The new host country can facilitate in the life of the refugee by allowing him to keep his identity, respecting his history and giving him a chance to help himself. The well-being of an adult refugee and a child refugee compliment each other.

Lähteet

- Angel, B., & Hjern, A. (1992). Att möta flyktingbarn och deras familjer. Lund: Studentlitteratur.
- Armyr, U. (1989). Flyktingbarn. Naturliga reaktioner på något onaturligt. Älvsjö: Ljungbergs Tryckeri Klippan.
- Athey, J. L., & Ahearn, F. L. (1991). Mental Health of Refugee Children: An Overview. Teoksessa Ahearn, F.L., & Athey, J.L. (toim.), Refugee Children. Theory, Research and Services. Baltimore-London: The Johns Hopkins University Press.
- Barudy, J. (1988). The Therapeutic Value of Solidarity and Hope. Teoksessa Miserez, D. (toim.), Refugees – The Trauma of Exile. The Humanitarian Role of Red Cross and Red Crescent. Based on a Red Cross Workshop at Vitznam, Switzerland, October 1987. London: Martinus Nijhoff Publishers.
- Bowlby, R. (1980). Disaster characteristics and psychosocial impact. Teoksessa Sowder, B.J. (toim.), Disasters and Mental Health: Selected contemporary perspectives. Washington D.C., WA: U.S.

- Brandell-Forsberg, M. (1994). Det är bråttom. Om flyktingbarns behov av stöd. Svenska UNICEF-kommittén & Rädda Barnen. Stockholm: Tryckeri Ab Federativ.
- Dyregrov, A. (1990). Barn i sorg. Lund: Studentlitteratur.
- Forsgren, L., (1994). Världens flyktingar blir fler. Unicef idag 1/94 :7.
- Freud, A., & Burlingham, D. T. (1943). War and Children. New York: Ernst Willard.
- Gustafsson, L. H., Lindqvist, A., Nordenstam, K., & Nordström, V. (1987). Flyktingbarn i Lycksele. En undersökning av 30 barn och deras familjer. Stenbergska vårdcentralen, Bammottagningen och Socialkontoret.
- Hakovirta, H. (1989). Pakolaisuus: maailman ongelma - meidän ongelmamme. Tampere: Kustannus 54.
- Korkiasaari, J. (1993). Siirtolaisuus- ja ulkomaalaistilastot. Helsinki: Hakapaino Oy.
- Ljungberg-Mildos, J., & Cederblad, M. (1989). Flyktingbarns psykiska hälsa. Socialmedicinsk tidskrift, 1.
- Macksoud, M. S. (1992). Assessing War Trauma in Children: A Case Study of Lebanese Children. Journal of Refugee Studies, 1.
- McCallin, M. (1988). Trauma Amongst Refugee Children: The Work of the International Catholic Child Bureau. Teoksessa Miserez, D. (toim.), Refugees - The Trauma of Exile. The Humanitarian Role of Red Cross and Red Crescent. Based on a Red Cross Workshop at Vitznam, Switzerland, October 1987. London: Martinus Nijhoff Publishers.
- Pynoos, R. S. & Eth, S. (1985). Children traumatized by witnessing acts of personal violence: Homicide, rape, or suicide behavior. Teoksessa Eth, S., & Pynoos, R.S. (toim.), Post-Traumatic Stress Disorder in Children. Washington D.C., WA: American Psychiatric Press.
- Ressler, E. M., Boothby, N. & Steinbock, D. J. (1988). Unaccompanied children. Care and Protection in Wars, Natural Disasters, and Refugee Movements. New York, NY: Oxford University Press.

Kaarle Hjalmar Lehtisen rahaston apurahat

suomalaisen siirtolaisuustutkimuksen edistämiseen ja tukemiseen julistetaan haettavaksi. Haettavana on yhteensä 40 000 markkaa joko yhtenä tai useampana apurahana.

Lyhyessä, vapaamuotoisessa hakemuksessa on selostettava hanke, jonka toteuttamiseen apuraha aiotaan käyttää. Hakemukseen pitää liittää selvitys opinnoista, mahdollinen työ- tai matkasuunnitelma sekä selvitys muista vireillä olevista tai saaduista apurahoista.

Hakemukset, joiden on oltava perillä viimeistään 30.4.1996, lähetetään osoitteella:

Siirtolaisuusinstituutti
Piispankatu 3, 20500 Turku, Finland
puh. 921-23 17 536

Remittances, Assimilation Problems and some other Aspects of Punjabi Immigrants in the UK

– A Case Study

Kashmir Dhindsa

Emigration is not a recent phenomenon in India. During the nineteenth and the early twentieth centuries, the British used to recruit people with a low qualification background to work in other colonies like South Africa, Singapore, Malaysia and Mauritius. After the outbreak of the First World War, emigration dropped significantly. Thereafter, emigration continued on a much smaller scale till the period of the Great Depression when it touched its bottom trough. There was intensive emigration during the brief spell of the Second World War period. The process of emigration almost came to its end with the end of British rule in the late 1940s.¹⁾

The revival of emigration began, in the post-independent period, during the late 1950s and reached its peak during the early 1960s (when the threat of British immigration restrictions encouraged parents and relatives to make a hasty move) and continued on a smaller scale until the 1980s when it became minimal.

The matter of emigrants' remittances sent home, and the ways in which they are used is becoming increasingly significant for labour exporting countries like India. Emigrants' remittances not only provide foreign exchange but also additional capital which is desperately needed by capital-scarce economies like India. Keeping in view the

importance of foreign remittances for the Indian economy, the Indian government at all levels – national, state and local – is developing programmes to encourage investment by people of Indian origin living abroad.²⁾

Subjects and Methods

First of all, with the help of travel agencies located in different tehsils/towns of three districts of Doaba region, namely Jalandhar, Kapurthala and Hoshiarpur, all the villages – from where the majority of the people emigrated to the UK – were listed. Then one village from each of the four tehsils of every three districts and thereafter, fifty male emigrants from each of the twelve chosen villages were selected. Thus a representative sample of 600 male emigrants (above the age of 18) to the UK were selected by using the multi-stage random sampling technique. Due to non-availability or changes of addresses, sixty immigrants could not be contacted. Thus information was obtained from a sample of 540 persons.

Preliminary interviews were held with some immigrants before drafting the questionnaire in the final form. Then people living in different parts of UK were contacted through personal visits.

For space reasons, some tables are omitted. However, the readers may obtain them from the author. Various tables have been compiled from the vast data generated through the questionnaire.

Kashmir Dhindsa, Professor and Head of Punjab School of Economics, Guru Nanak Dev University, Amritsar, India.

Causes of emigration to the UK

A number of given reasons for emigration are listed in Table 1. Respondents have been asked to rank causes of emigration. The first three reasons ranked by the respondents are considered in tabulation. Assuming that the first three ranks have the same weight, the totals in the last column show that the most dominating cause of emigration from Punjab is the small scale land holdings and thus the weak economic position. In Doaba region most of the uppercaste Jat Sikh families have small parcels of land. It is revealed in the survey that a large number of small farmers came to the UK either to enlarge the size of their land holdings or to release mortgage on their land. The second important reason was the desire to join their families living in the UK. Thirdly, people also decided to emigrate to take advantage of great opportunities in the UK as revealed by the visible prosperity of returning migrants.

Job status of Punjabi immigrants in UK

Forty-three percents of Punjabi immigrants are doing unskilled manual work in factories, foundries, warehouses, airports, construction premises etc. Only fifteen percents are doing skilled jobs, e.g. welders, fitters, plumbers, painters, technicians, carpenters, laboratory technicians and drivers. A very small minority

are doing professional jobs like doctors, engineers, chartered accountants and senior managers. About one-fifth of the immigrants are running their own businesses. A large number of them are running corner shops or wholesale business, post offices small workshops, travel agencies, restaurants etc.

Immediately after the arrival in UK a majority of them started doing unskilled jobs. A large number of immigrants got employment in dying industries which were facing tough competition from their counterparts in foreign countries. These industries attracted immigrant workers by giving them low wages but plenty of guaranteed overtime. However, with closure or fear of shut down of some of these firms, they started looking for their own business. This clearly shows that Punjabi immigrants were good and quick in adapting to new opportunities. This corroborates to the fact that immigrants are the people who are always more entrepreneurial and adventurous.

Remittances sent home by immigrants

Immigrants' remittances are of considerable importance in the sense that they provide additional capital and are a source of foreign exchange earnings. Figures relating to foreign remittance are available at the national level but not at the regional level. This study makes an attempt in this direction (Table 2).

Table 1. Reasons for emigrating to the UK (N = 540)	Rank 1	Rank 2	Rank 3	Total
Small land-holdings	144	138	131	413
To join families/relatives/friends in the UK	93	85	98	276
To get married to the spouse settled in the UK	25	27	21	73
Unemployment	38	34	41	113
Allurement of living abroad	20	24	26	70
Heard about opportunities for prosperity	87	90	84	261
To provide a more secure future for the family	17	16	20	53
Low income in India	56	52	57	165

Table 2. Percentage distribution of Punjabi immigrants in the UK according to range of foreign remittances sent home

Range of foreign remittances sent home	Number	%
No remittances/amount of remittance reported	33	6,11
Below 0.25 Lakths	11	2,03
0.25 to 0.50 Lakths	23	4,26
0.50 to 0.75 Lakths	37	6,85
0.75 to 1.00 Lakths	53	9,81
1.00 to 1.25 Lakths	75	13,89
1.25 to 1.50 Lakths	89	16,48
1.50 to 1.75 Lakths	61	11,3
1.75 to 2.00 Lakths	42	7,78
2.00 to 2.25 Lakths	36	6,67
2.25 to 2.50 Lakths	28	5,19
2.50 to 2.75 Lakths	21	3,89
2.75 to 3.00 Lakths	18	3,33
above 3 Lakths	13	2,41

•Average remittance by immigrant 1.396 (Lakths/Rs)

•Average remittance by reporting immigrant 1.487 (Lakths/Rs)

•Total remittance in Lakths/Rs 753.8.
One Lakth = 100,000

Note: Remittances figures relate to the total remittances sent home by immigrants since their arrival in the UK to the present time, ie. year 1990. Source: Primary Data

By Indian standards, the amount of remittances sent home by Punjabi immigrants is quite high. It must be added that there appears to be an underestimation of the remittance figures because many respondents were hesitant to reveal the true amount of remittances sent home.

Decadewise percentage distribution of remittances was 1951-1960 11%, 1961-1970 40%, 1971-1980 30% and 1981-1990 16%.

The low percentage of total remittances sent home during the 1950s can be explained by the fact that only one-tenth of sampled immigrants came to the UK during this period. It is revealed by the immigrants that out of total remittances sent during the 1960s and 1970s, a large amount was sent for building pucca houses, purchasing land and making agricultural improvements. It is disheartening to note the sharp decline in remittances sent home during the 1980s. It is revealed in the survey that out of the total remittances during this period, a very small amount was sent for above mentioned purposes, and a fairly large amount was sent for purposes like marriage and religious ceremonies, for making deposits in Indian banks and setting up cooperative/private buses and loan companies.

A vast majority of sampled immigrants revealed that they initially had the intention of going back home for good after staying a few years in the UK. It is claimed by them that since they no longer want to return home for settlement, there is no point in sending money home for building houses/purchasing land. Instead they should and they are actually using the money for making their lives more easy and comfortable in the UK.

Purposes/Utilization of remittances sent home

It seems worthwhile to know whether remittances have been used for productive/consumptive purposes. Percentage distribution of remittances is compiled in table 3. One-fifth of total remittances have been sent/used for buying tractors, farm machinery and installing tubewells/electric pumpsets or other agricultural improvements in Punjab, while it is uncommon for emigrants from Gurajat and Karala to invest in agriculture. The difference can be explained by the fact that because of good soil conditions and easy accessibility of water in almost the whole of Punjab, investment in agricultural activities bring high

return, whereas these other regions may have less fertile land.

Remittances were also sent for purchasing land in order to in this way increase the prestige of the family. Respondents mentioned that in the village culture of Punjab, the bigger the size of land holdings, the higher the honour of the family. Remittances used for purchasing land cannot be considered productive because it involves transfer of land from one person to another. If land is transferred from less efficient cultivators to more efficient ones, then it can be considered productive as it will result in higher production.

Since initially the immigrants, after staying a few years in the UK, wanted to return to Punjab, they sent money to build large houses on the outskirts of their villages, where they could live an easy and comfortable life. In the majority of these houses, none of their close family members are living. Thus many well-designed large houses are lying idle, and money spent on these houses is unproductive as it does not give any return on investment. It is revealed that a large number of these houses were built during the late 1960s and early 1970s. In some cases, money was sent for repairs and for making extensions of one or two rooms to their existing houses.

Some immigrants revealed that even after bringing their families into the UK they had the intention of going back home for settlement after a few years. They were fully intended to bring their families into the UK. The fear of restrictive immigration barriers created mad rush for bringing their families into the UK at the earliest. Thus Punjabi immigrants attitude in this regard is different from those of Morocco immigrants in France where they never thought of bringing their wives and children.

It is seen that fifteen percent of remittances were sent for marriages (of their sister/brother/daughter/son, for ex.), religious and social ceremonies. Religious ceremonies (like Akhand Path/Kirtan) are done (when

Table 3. Purposes/utilization for which foreign remittances were sent home	%
Family maintenance	8
Marriages, religious seremonies etc.	15
Costruction/repair of houses	17
Purchase of land	14
Agricultural improvements	20
Business investment	6
Bank deposits	9
Public works for willage	5
Others	6
Total	100

immigrants return home for short visits) partly to demonstrate gratitude to God for good fortune and partly to enhance family prestige. Remittances were also sent for giving death feasts to relatives and friends at the time of people's death.

Eight percent of total remittances were sent for family maintenance. Since immigrants did not initially bring their families to the UK, money was sent to support wife, children and needy parents.

Some money was sent for public works like constructing temples (gurdawara), public buildings for village weddings and public celebrations, paving village roads, building rooms and the purchase of furniture for primary and middle schools. A part of foreign remittance was sent for making investment in small scale industries and setting up co-operative buses and finance/loan companies.

About one-tenth of the remittances was sent for making deposits in Indian banks. A large number of immigrants have opened Non-Resident External Accounts which give them a higher interest rate as compared to the interest rate given on internal accounts. Many immigrants have kept their money in both fixed and current account deposits.

Obviously, foreign remittance sent for purposes such as agricultural improvements,

small scale business investment and bank deposits (which is 35 percent) are productive in the sense that they bring return on investment. With the help of foreign remittances, cultivators in Punjab have been able to install tubewells, buy chemical fertilizers and new seeds. Thus remittances sent for agricultural improvements have helped generate agricultural capital in Punjab.

It may not be out of place here to mention that pattern and uses of internal migrants remittances are the same as those of foreign remittances. People working in Military and those who have migrated from poor states to rich ones, and from rural areas to big cities to work have also sent money for the same purposes.

Immigrants' awareness regarding various schemes for attracting foreign remittances

The need to attract more foreign investment is well recognised both by the state and central government as they are developing programmes to encourage Indians living abroad to send more capital home. The Indian Government has developed various schemes – such as priority in allotment of cement, scooters at controlled prices, offering a higher interest rate to Indians living abroad on their deposits in Non-Resident External Accounts, and loan facilities for making investment in India.

Recently, the Indian Government has issued a policy of India Development Bonds (IDBs)³ for attracting larger inflow of foreign capital and technology. IDBs are US\$ dominated, fully repatriable instruments maturing after 5 years from the date of allotment. They are issued exclusively for non-resident Indians (NRIs). IDBs offer attractive returns, full repatriation benefits, freedom from tax liabilities in India and complete flexibility. In order to know whether Punjabis living abroad are aware of these schemes, this question was put to Punjabi immigrants. Only

forty-one percent of the Punjabi respondents in the UK stated they were fully aware of various incentives and programmes regarding remittances. Thus there is a desperate need for giving adequate information about such schemes. Such information could be given by placing advertisements in the middle of Indian films and programmes shown on British television and through local radio stations.

It must be added here that immigrants who hold British passports/British citizenship should be allowed to buy property in India. Furthermore, IDBs scheme which is, at present, reserved for non-residential Indians, should be extended to cover all foreigners.

Housing status of Punjabi immigrants

To own a house with no mortgage or easily payable mortgage is a good indication of the financial worth of a person. The survey reveals that fifty-eight percent of immigrants have either no mortgage or less than L15,000 of a mortgage to pay. Only eight percent of the people have more than a L45,000 to pay, and almost all of these house-owners came to UK after the mid-seventies and bought their houses during the eighties. Eighty-four percent of immigrants own their houses and only sixteen percent are living either in rented (council or private) accommodation or are living with their friends or relatives.

Standard of living and assimilation problems

Having spent quite a few years in the UK, it is interesting to identify assimilation problems being faced by Punjabi immigrants and their rating of various aspects of life there. Various aspects of life in the UK have been listed in the questionnaire and the respondents have been asked to rate these aspects.

It is revealed that 60.2 % of respondents rate monetary advantage as good. Only 6.5 % consider monetary advantage as poor. As

regards communication and transportation facilities, clean and healthy environment, access to education, a large majority of the respondents rated these aspects as either excellent or good. In striking contrast, a large number of the respondents viewed fair treatment at work, social adjustment of self and family as either satisfactory or poor. 63.3 % and 22.8 % respondents rate the standard of living in the UK as good and satisfactory respectively.

A number of possible problems of assimilation have been listed and respondents have been asked to rank the problems. The first three problems are considered in the analysis. It is obvious from the analysis that the most important assimilation problem relates to cultural reasons/cultural incongruence. Other problems, in order of importance, are: treated as second class citizens (feeling of discrimination in terms of employment, promotion in job, etc.); difficulties to develop meaningful relations with English people; and language problems.

Perhaps it is worth mentioning that even British born young Punjabis are facing discrimination. British Government should immediately take concrete steps to stop discrimination. This would enable younger generation to integrate fully into British society and thus they would make a full contribution to the growth of the British economy.

Immigrants' decision to return or not return home

When immigrants were asked about returning home for settlement, twenty-four percent stated that they wanted to go home. The most important reason for the desire to return is strong kin and family ties in India. Other important reasons are (i) fear of children going astray; (ii) negative experiences encountered in the UK (such as racial discrimination); and (iii) cultural reasons.

Initially, the majority of the immigrants had the intention to return home. After

having spent a number of years in the UK, 76 % do not want to return home for settlement. These immigrants have been asked to rank reasons for not wanting to return. The most dominating reason is comfortable living standards in the UK. Other reasons, in order to importance, (i) their children do not want to go to India for settlement; (ii) unsafe, uncongenial, risky environment in India, particularly in Punjabi; (iii) corrupt, unresponsive and bureaucratic administration in India.

For the immigrants' children the most dominant reason for not going to India for settlement is more familiarity with the British way of life. Other important reasons are related to questions of living standard, environment, and that they would not be able to get the right job in India.

It can be seen that 56 % of children have given up education after passing their GCSE examinations. Nine percent have done apprenticeship courses like electrical, mechanical and civil engineering. Thus, altogether 24 % of immigrants have been successful in their mission to give higher education to their children.

Retention of Indian cultural values by immigrants' children

It is interesting to know whether immigrants' children (born in UK or who came to the UK when they were under five years of age) are maintaining Indian cultural values in the UK. Since the majority of women in Indian Punjab do not drink alcohol, do not smoke, do not eat meat (especially beef), do not have boyfriends, do not wear skirts, and they go to the temple, do household chores, wear salwar/kameeze, one should study the behaviour of young girls in the UK in relation to these things.

A majority of young Punjabi girls in the UK stated that they are maintaining the value of ethnic culture in the UK. It needs to be mentioned here that since about one-third of

young girls wear skirts, go to disco parties and have boyfriends openly or secretly, these girls are breaking Indian traditions in these matters. So it seems likely that in the future young girls may not maintain the values of ethnic culture.

Arranged marriage

Already some research on arranged marriage amongst Sikhs in the UK has been carried out by people like Ballard, R. and Ballard, C. (1977), and Hulweg, A. W. (1979) ⁴⁾ As arranged marriage is not uncommon in Indian Punjab, it is interesting to know the views of immigrants' children about it.

Of a sample of four hundred young girls and boys, a vast majority (90 %) are expecting to have an arranged marriage. Only five percent of the respondents said that they were determined to have a love marriage even if it destroyed their relations with their parents.

A typical quote of those who are in favour of arranged marriage is:

"Arranged marriage are successful and divorces are very rare. But love marriages are a failure. In a majority of cases, divorces happen after a few years. Arranged marriage is better because parents, being experienced in worldly matters, help in choosing the right match. All the arranged marriages in our family circle have been successful. So we are looking forward to it"

It needs to be mentioned here that although 90 % of the respondents are expecting to have an arranged marriage, 35 % of them, nevertheless no longer support the idea. The following quote illustrates this point:

"I think love marriages are best because you love the person with whom you are going to marry, but my parents would not allow this. So I would not go for a love marriage because its consequences are too great. Everybody in the family and close friends circle can be hurt and I would destroy my relations with my parents and consequently would lose

my parents' love which I do not want. Also nobody would want to marry my sister".

Thus it is obvious that British born young Punjabis' perceptions regarding arranged marriage have changed because the majority of them wishes to have love marriage. But they are not going for love marriage because of the family constraints. So it appears that love marriage on a large scale will start taking place after some years because changes in value precede changes in behaviour.

Summary

Amongst causes of emigration, the most dominant reason for Punjabis was the weak economic position and the desire for the unification of the family members and close relatives.

A majority of Punjabi immigrants are either doing unskilled manual jobs or running small businesses. Only 15 % are doing skilled jobs and 5 % professional jobs.

Remittances sent home by immigrants since their arrival in the UK are around 1.5 lakhs rupees per immigrant. About 50 % of the immigrants sent remittances in the range of 0.75 to 1.75 lakhs rupees. By Indian standards, the amount of remittances sent home is quite high. The decadewise percentage distribution of foreign remittances was 11 % during the 1950s, 40 % in the 1960s, 33 % in the 1970s, and 16 % in the 1980s.

A majority of immigrants (55 %) are not fully aware of the schemes and incentives introduced by the Indian Government to attract higher foreign remittances.

84 % of immigrants live in their own houses and 58 % out of them have either no mortgage to pay or less than L 15,000 left of their mortgage to pay.

A majority of the immigrants rated monetary advantage, communication and transportation facilities, clean and healthy environment, access to education, as good, while a large number of respondents stated that fair

treatment at work, social adjustment of self and family, as either satisfactory or poor.

The most important assimilation problem relates to cultural reasons/incongruence. Other assimilation problems are: a) be treated as second class citizens, b) difficult to develop meaningful relations with English people, and c) language problem.

The most dominating reason for not to return home for settlement is the comfortable living standards in the UK. Other reasons are: a) their children do not want to move to India, b) unsafe, uncongenial, risky environment in India, particularly in Punjab, and c) corrupt, unresponsive and bureaucratic administration in India.

For those who want to return, important reasons are: a) strong kin and family ties in India, b) fear of children going astray, c) negative experiences encountered in the UK, and d) cultural reasons.

56 % of immigrants' children have given up education after passing their GCSE examinations. Only 24 % have attained education up to and above advanced level.

Although a majority (90 %) of second generation young girls and boys in the UK expect to have arranged marriages, 35 % of them no longer support it.

Abstract

This is an empirical study of a sample of 540 Punjabi immigrants in the UK. These represent the vast majority of 600 migrants who were identified by sampling in twelve villages in three districts in Indian Punjab. It studies the causes of emigration, total and decedewise remittances sent home, utilization

of remittances, assimilation problems and job status of immigrants, reasons for the desire of immigrants to return or not to return home for settlement, level of education attained by immigrants' children in the UK, maintenance /non maintenance of Indian Cultural values by British-born young Punjabis. The study illustrates the complexity of decision-making, and how perceptions and attitudes change over time and between generations.

References:

- 1) **Panchanan Saha:** Emigration of Indian Labour (1834-1900). People's Publishing House, Delhi 1970.
J. Beaujou-Garnier: Geography of Population. Longman, London 1966.
- 2) **B. A. Prakas:** "Impact of Foreign Remittances. A case study of Chavakkad village in Kerala" in Economic and Political Weekly, XIII:27, (1978) July 8.
H. K. Trivedi and R. V. Dholakia: Impact of Foreign Remittances on the Economy of Baladia (District Bhuj Kutch) – A case study. Ahmedabad: Seth Damodardas, School of Commerce, Gurujat University, 1981.
A. S. Oberai and H. K. Manmohan Singh: "Migration, Remittance and Rural Development: Findings of a case study in the Indian Punjab", published in International Labour Review, vol CXIX:2 (1980), March/April.
- 3) "India Development Bonds" issued by State Bank of India. November 1991. India's High Commission in the U.K.
- 4) **Ballard, R. and Ballard C.:** "The Sikhs: The Development of South Asian Settlements in Britain", in J. Watson (ed.), Between Two Centuries: Minorities in Britain. Oxford, Basil, Blackwell 1977
Helweg, A. W.: Sikhs in England. Delhi: Oxford University Press. 1979

Muuttoliikkeiden ja etnisyyden tutkijoiden verkoston (MEV) seminaari 23.2.1996

Siirtolaisuusinstituutti on järjestänyt tähän mennessä kolme MEV-seminaaria. Tämänkertaisen Siirtolaisuusinstituutissa pidetyn MEV-seminaarin pääluennoitsijoina oli kaksi kansainvälisesti tunnettua asiantuntijaa. Kulttuuripsykologiasta alusti professori *John Berry* Queensin yliopistosta Kanadasta ja pakolaisuudesta tohtori *Barbara Harrell-Bond* Oxfordin yliopiston Refugee Studies Programista (RSP) Englannista.

Berryn aiheena oli etnosentrismi ja rasismi ja Harrell-Bondin aiheena pakolaisia koskevien ratkaisumallien kehittyminen kansainvälisessä politiikassa tällä vuosisadalla. Mukana aamupäivän pääluennoilla oli noin 100 kuulijaa – ja iltapäivän osuuteenkin riitti nelisenkymmentä osallistujaa.

Tohtori Barbara Harrell-Bond, Oxfordin yliopisto, ja Sisto Olur Erista, Sudan Vision Rehabilitation Association.

Molemmat pääluennoitsijat olivat mukana kuuntelemassa kaikki iltapäivän kuusi suomalaisesitystä ja kommentoimassa niitä. Alustajina olivat *Eija Asikainen, Tuula Joronen, Kaisa Kilpeläinen, Marja-Liisa Laapio, Raija-Leena Punamäki, Mika Roinila ja Matti Saarelainen*. Joihinkin esityksiin oli saatu myös etukäteen ilmoittautuneita kommentaattoreita, joten keskustelu säilyi vilkkaana koko päivän ajan.

Sekä John Berryn että Barbara Harrell-Bondin kanssa sovittiin heidän luentoihinsa pohjautuvien artikkeleiden julkaisemisesta Siirtolaisuus-Migration -lehdessä tänä vuonna.

Kalevi Korpela

Siirtolaisuusinstituutin tutkija Eve Kyntäjä ja professori John Berry Queensin yliopistosta.

Verkossa!

Kaisa Kilpeläinen

Suomalaisten omimien kännyköiden rinnalle on noussut viimeisen vuoden aikana toinen uusi keksintö, joka on saanut tekniikkaa ihannoivat kansalaiset innostumaan: Internet eli maailmanlaajuinen tietokoneverkko. Yliopistomaailman käytössä keksintö on ollut jo pidempään, mutta nyt verkkoon ovat jäämässä muutkin aina teollisuusyrityksistä kauppaan, poliittisista päätöksentekoelementeistä viranomaisiin ja kouluista koteihin saakka.

Opetusministeriö on julistanut muuttavansa Suomen tietoyhteiskunnaksi tämän vuoden aikana, jonka jälkeen verkon päätteiden ääreltä pitäisi löytyä siis entistä enemmän myös tieteen edustajia — Internet avaakin aivan uudenlaisia mahdollisuuksia tutkijoidenkin käyttöön. Sen yleisin käyttömuoto, sähköposti, nopeuttaa laajojakin tiedonsiirtoja, joiden lähettäminen ja lukeminen eivät ole sidoksissa yhteen fyysiseen osoitteeseen. Sähköpostia voidaan käyttää paitsi kaksisuuntaisessa viestinnässä myös monenkeskisenä keskustelufoorumina ns. uutisryhmien tapaan, jolloin kaikki postituslistalla olevat saavat jokaisen lähetetyn viestin.

Sähköpostikeskusteluryhmiä voidaan siis muodostaa aihepiireittäin esim. Suomessa tehtävää muuttoliikkeiden ja etnisyyden tutkimusta varten. Sähköpostin avulla voi näin esim. kysellä toisten kommentteja johonkin tutkimusongelmaan, tiedottaa tulevista kursseista ja seminaareista tai kysellä kolleegoilta omaan tutkimusaiheeseen liittyvää kirjallisuutta. Eikä mikään estä esim. viranomaisia, päätöksentekijöitä tai muita tutkitun tiedon tarvitsijoita kuuluttamasta tutkimustarpeistaan sähköpostin välityksellä. Sähköposti helpottaa myös tutkijoiden kansainvälistä yhteydenpitoa ja yhteisten tutkimusprojektien läpiviientä, mikä puolestaan vähentää päällekkäistä tutkimusta ja edistää tiedettä yleensä.

Internetin toinen yleinen käyttömuoto, World Wide Web, leviää myös pikavauhtia:

Lähes jokaisella itseään kunnioittavalla yrityksellä, virastolla, kunnalla ja järjestöllä alkaa olla omat WWW-sivunsa. World Wide Web murtaa tieteen eristyneisyyttä muusta elämästä, sillä yleisissä kirjastoissa olevat tietokonepäätteet tarjoavat kadunmiehellekin pääsyn häntä kiinnostavan, populaarissa muodossa olevan tiedon lähteille. Näin vaikkapa maahanmuuttaja voi tarttua sellaiseen asiantietoon, jolla on mahdollista ryhtyä ajamaan omia asioita uudessa maassa itse.

Tutkimusta World Wide Web edesauttaa kahdella tavalla: joko esittelemällä tiedonlähteitä ja ohjaamalla niiden luo (esim. tutkimuslaitosten kirjastot) tai välittämällä itse tietoa (esim. tieteelliset artikkelit). Tutkimustulosten sähköinen julkaiseminen on paperipohjaisesta nopeampaa, jolloin tiedon vanhenemisen mahdollisuus pienenee. Sähköinen julkaisu on myös painotuotetta paljon halvempi. World Wide Webin käyttöä tieteellisessä julkaisutoiminnassa rajoittavat kuitenkin vielä toistaiseksi ongelmat tekijänoikeuksien kanssa.

Kaiken Internethuuman keskellä on kuitenkin muistettava, että Internet on vain yksi tekninen työkalu ja osa laajempaa yhteiskunnallista verkostoitumista, joka on ihmisten välistä yhteistyötä tietyn päämäärän saavuttamiseksi. Sitähän on esiintynyt aina esi-ihmisten metsästysajoista lähtien. Ainoa ero tähän päivään on se, että päätteen äärellä istuvan ei tarvitse olla kuulo- eikä näköetäisyydellä lajikumppaneihinsa. Internetin suoma riippumattomuus paikasta jatkaa lennättimen, puhelimen, radion ja television aloittamaa kehityskulkua kohti yhtä maailmankylää.

Niitä, joilla ei ole vielä mahdollisuutta hankkia tietokonetta, modeemia ja liittymää palvelinkoneeseen, voim rauhoitella tiedolla, ettei ainakaan Siirtolaisuus – Migration -lehdellä ole toistaiseksi mitään aikeita hävitä kirjapainotuotteiden maailmasta muuttamalla sähköiseksi julkaisuksi.

Minoritetsdagar på Åland 1996

Den 16-20 oktober i Mariehamn, Åland, Finland

(Självstyrelsegården, lagtinget)

Arrangerat av Ålands fredsinstitut i samarbete med Ålands högskola m.fl.

Onsdag 16.10.96

- 10.00 Introduktion till minoritets- och autonomistudier
- 13.00 Lunch
- 15.00 Utmaningar i östersjöregionen
- 18.00 Guidad rundtur i lagtingshuset. Kort information om Ålands självstyrelse

Torsdag 17.10.96

- 9.00 Så kan vi bygga fredliga samhällsstrukturer
- 12.00 Lunch
- 14.00 Språk och identitet
- 19.00 Den åländska identiteten: Från folkspillra till folkrättsligt subjekt

Fredag 18.10.96

- 9.00 Autonomier i världen
- 12.00 Lunch
- 13.30 Exkursion till Bomarsund. Den historiska bakgrunden till Ålands demilitarisering, neutralisering och autonomi idag
- 19.30 Skräck-kväll. Rädd för ryssarna? Inlägg, provokationer och diskussioner

Lördag 19.10.96

- 10.00 Minoritetsskydd i östersjöregionen
- 11.00 Minoritetsskydd i Europa
- 12.00 Skyddet av språkminoriteter i Europa
- 13.00 Lunch
- 14.20 Öppet forum: presentationer och diskussioner av och med representanter för minoriteter och etniska grupper i östersjöregionen
- 19.00 Minoritetskulturkväll i Mariehamn stadsbibliotek: Tango-natt

Söndag 20.10.96

- 10.00 Identitet och politik
- 13.00 Avslutande diskussion

Anmälningar och information:

Ålands fredsinstitut

adress: PB 85, FIN-22101 Mariehamn, Finland

telefon +358 28 15570, fax: +358 28 21026

e-post: [rjansson @ nn.apc.org](mailto:rjansson@nn.apc.org).

Kutsu 10:nteen**Pohjoismaiseen muuttoliiketutkijoiden seminaariin**

*Tasa-arvo ja syrjäyttäminen – tutkimushaasteet – Jämlichkeit och utanförskap
– forskningsutmaningar*

Bergen, Norja 30.8.–1.9.1996, Bergen Kongress Senter

osoite: Senter for Samfunnsforskning, Prof. Keyersgate 2, 5007 Bergen, Norge
puhelin: (+47) 55 58 97 10, fax: (+47) 55 58 97 11

Perjantai 30.8.96

- 11.00 Seminaarin avaus (johtaja *Kåre Rommetveit*, Bergenin yliopisto, ja prof. *J. C. Knudsen*, Bergenin yliopisto)
- 11.30 Pääalustus: Tasa-arvo ja syrjäyttäminen – globaaliset, kansalliset ja paikalliset tutkimushaasteet (prof. *Yngve Lithman*, Tukh. yliopisto)
- 12.30 Lounas
- 14.15 Tasa-arvo ja syrjäyttäminen – yhteiskuntatieteelliset haasteet (prof. *Hans Gullestrup*, Aalborgin yliopisto)
- 15.00 Kommentti (*Agh Nga Longva*, Bergenin yliopisto)
- 15.30 Tasa-arvo ja syrjäyttäminen – oikeustieteelliset haasteet (prof. *Martin Scheinin*, Helsingin yliopisto)
- 16.15 Kommentti (yht.kuntatieteilijä *Veena Gill*, Bergenin yliopisto)
- 16.35 Kahvi
- 17.00 Tasa-arvo ja syrjäyttäminen – humanistiset haasteet (filosofi *Nina Karin Monsen*, Oslon yliopisto)
- 17.45 Kommentti (prof. *Nora Ahlberg*, Tromssan yliopisto)
- 18.30 Iltapala

Lauantai 31.8.96

- 9.00 Ryhmätyöskentely esitelmien ja keskustelujen pohjalta
- 11.00 Kahvi
- 11.30 Ryhmätyöskentely jatkuu
- 13.00 Lounas
- 14.30 Ryhmätyöskentely jatkuu
- 16.00 Kahvi
- 16.30 Ryhmätyöskentely jatkuu
- 20.00 Juhlailallinen

Sunnuntai 1.9.96

- 9.15 Kunkin työryhmän puheenjohtajan 15 minuutin yhteenveto
- 10.30 Yleiskeskustelu
- 11.30 Kahvi
- 12.00 Kokonaisyhteenveto (prof. *Tomas Hammar*, Tukholman yliopisto, ja prof. *Reidar Grønhaug*, Bergenin yliopisto)
- 13.30 Lounas

Lisätietoja: johtaja Ismo Söderling, Väestöntutkimuslaitos, Iso Roobertinkatu 20-22, 00120 Helsinki, puhelin: 90-22 80 51 24, fax: 90-61 212 11

J. Jokisalo (toim.): Rasismi tieteessä ja politiikassa — aate- ja oppihistoriallisia esseitä. Vankeinhoidon koulutuskeskuksen julkaisuja 1/1996, 306 s. Helsinki 1996.

Kirja jakautuu kolmeen päälukuun. Ensimmäisessä tarkastellaan suomalaisen rasismien historiaa: lääkärien rotuhygieenisuussajattelua ennen I maailmansotaa, romaniväestön asemaa 1800-luvun lopulla ja saamelaisia koskevia rotututkimuksia 1920- ja 30-luvuilla. Toisessa luvussa käsitellään kansallissosialismia ja viimeisessä rasismia nykyhetkellä Ranskan ja Britannian esimerkkien kautta.

Kirja osoittaa, että rasismissa ei ole kyse mistään ajan tai hetken leimahduksesta. Eräs kirjoittajista, Rolf Büchi, toteaa rasimien tulleen historian saatossa sisäänrakennetuksi eri maiden kulttuurikoodiin. Ensimmäisessä kirjassa kertoo siitä, miten rasismia ja rotuoppeja on käytetty ja käytetään ideologioiden osana ja eriarvoisuuden perusteluina politiikassa ja tieteessä. Sen sijaan lukija ei suoranaisesti saa vastausta siihen, mitä on rotu, mitä on viha, miten perinnöllisyyden ja ympäristön vaikutukset ihmisessä näkyvät, mikä tarkasti ottaen on perinnöllistä tai miten esim. luonteenpiirteet periytyvät. Näitä kysymyksiä pohtivan pitää lukea lisää.

Jo kirjan alkumetreillä, lääkärien rotuhygieenisuussajattelua koskevan luvun alkupuolella lukijalla alkaa nousta pala kurkkuun. Lukiesä ehtii kysyä itseltään, pyrkivätkö lääkärit vuosisadan alun Suomessakin taistelemaan perinnölliseksi katsottua ”rodun rappeutumisesta” vastaan estämällä huonoa perintöainesta kantaviksi luokiteltujen ihmisten lisääntymisen ja korostamalla ”kansainvälisen aseman” ja ”kilpailukyvyyn” menettämistä, ellei hyvälaatuista väkeä saada lisää. Luvun loppupuolella alkaa helpottaa ja selvitä, että kiinnostus Suomessa oli harvalukuista eikä rotuhygieenistä seuraakaan saatu perustettua.

Rasististen ajatusten jatkuvuutta osoittaa, että 1800-luvun lopulla romaneita arvioitiin aivan samoilla puheenparsilla kuin nykyään

monia maahanmuuttajia. Tämä käy ilmi Kari Virolaisen romanien tilannetta kuvaavasta artikkelista. Aikanaan kuvattiin, että samat säännöt tai lait eivät koske ”mustolaisia” kuin muita, tai että ”tietty on, että enimmäkseen mustalaiset omistavat hevosia, vaikka kuitenkin eivät niillä teke työtä, eivätkä mitään rehellisesti ansaitse”. Elämänmeno oli myös liian reimaa ja vaatetus liian koreata säätyasemaan nähden. Rasistiset ajatukset siis näyttävät pysyvän, mutta kohderyhmät vaihtuvan.

Pekka Isaksson kuvaa, miten rotusukulaisuuden selvittelyyn käytetty fyysinen antropologia ruumiinpiirteiden mittausten ylenpalttisuuden ja teoreettisen harkinnan vähäisyyden seurauksena kriisiytyi ja menetti merkityksensä. Kuvauksesta muodostuu esimerkki siitä, miten ”tieteellinen” mittaaminen voi olla täyttä humpuukia, jos teoreettisesti ei ymmärretä, mitä mitataan.

Rodun ja rasismien määrittelyä löytää vasta kirjan toisen luvun avaavassa Werner Röhrin kansallissosialistista ideologiaa ja politiikkaa kuvaavassa artikkelissa. Hätkähdyttävää on lukea Jouko Jokisalon antisemitismien traditioita käsittelevä artikkeli, josta ilmenee, miten mittava perinne antisemitismilla on eurooppalaisessa aatehistoriassa. Sekä katolinen kirkko että protestanttis-luterilainen kirkko ja erityisesti Luther viljeli käsityksiä, joista Jokisalo toteaa: ”Lutherin juutalaiskuva sisälsi lähes kaikki stereotyyppit, jotka Saksassa aina natsien kukistumiseen asti palvelivat juutalaisvastaisista propagandaa” ja että ”Hitlerin käsitykset juutalaisista ja heidän suhteestaan työhön ei eronnut olennaisesti jo aikoinaan Lutherin esittämistä näkemyksistä”. 1800-luvun lopulla niin kristillis-sosiaalinen työväenpuolue kuin Saksan yliopistotkin näyttävät olleen antisemitismien keskuksia.

Yhtä hätkähdyttävää kuin antisemitismien pitkä perinne ovat natsien perustelut Itä-Euroopan modernisoimissuunnitelmalle. Suunnitelman yhtenä perustekijänä oli ns. väestötalous, jonka luomisessa oli mukana sosiologeja, antropologeja, politologeja, sosiaalhygi-

eenikoita, talous- ja tilastotieteilijöitä sekä maatalous- ja yhteiskuntasuunnittelijoita. ”Nämä nuoret eteenpäinpyrkivät... akateemikot,... tahtoivat luoda rationaalisemman tuotantotavan, standardisoida tuotteet, liittää alueen kansainväliseen työnjakoon, luoda uudet sosiaaliset rakenteet ja pitää tuottamattomien ihmisten määrän mahdollisimman alhaisena”. Tavoitteena oli ”turhien kustannusten” vähentäminen. ”Kustannus-hyötylaskelmat osoittivat, että ghettojen olemassaolon jokainen viikko tulisi maksamaan miljoonia markkoja, vaikka niitä ylläpidettäisiin nälkäänkösin.” Taloudelliset laskelmat jättivät jäljelle vain likvidoinnin.

Ajatusmallin samanlaisuus nykypäivään on karmaiseva sikäli, että nykyisin ”pääomasuhde on tunkeutunut ja tunkeutumassa lähes kaikille elämäalueille” (Büchin artikkeli samassa kirjassa) ja asioita sairaanhoidosta avioliittoon mietitään taloudellisten hyötyjen pohjalta.

Avoimen rotujen ylemmyyden korostamisen tultua esim. laeilla kielletyksi Euroopassa nykyrasismi ei enää käytäkään rotu- tai perinnöllisyyspainotuksia. Rolf Büchi toteaaakin, että uuden rasimin perusta on olettamuksessa ylitsepääsemättömistä kulttuurisista erilaisuuksista ihmisryhmien välillä. Büchi — samoin kuin Tuula Vaarakallio ranskalaista Front National -puoluetta käsittelevässä

artikkelissaan — analysoi ranskalaisten ääri-oikeistolaisten liikkeiden rassistisia puhetapoja ja pohtii uuden rasimin taustatekijöitä. Uuden Oikeiston strategiana on mm. käyttää puhetapaa (kaksinaiskurssia), jossa ensin vastustetaan biologistista rasimia, mutta päädytään korostamaan kulttuurista erityisyyttä ja kaikkien kulttuurien oikeutta ylläpitää omaa erityisyyttään ja vielä niin, että eri kulttuurimuotojen sekoittuminen ei ole hyväksi eikä tarpeen.

Kirjan päättää Anssi Halmesvirran kuvaus brittiläisen antirasimin perinteestä ja puhetauvoista. Jos rasismi on sitkeää ja pitkäikäistä, samaa voi kirjan luettuaan sanoa suvaitsevaisuudestakin. Halmesvirta toteaaakin, että ”sekä orjakaupan että orjuuden lakkauttaminen näyttivät utopistisilta tavoitteilta vielä 1770-luvulla”. Silti 1800-luvun alkupuolella tähän pystyttiin.

Teos toimii paitsi rasismikeskustelun syventäjänä myös ensijohdatuksena aiheeseen, koska se haastaa itsetutkiskeluun ja lisäpohdintoihin. Lähteiden ja viitteiden erottaminen omiksi luvuikseen erilleen artikkelista tuotti minulle hankaluuksia. Epämääräisyyden ja erilaisuuden sietoaan voi kukin testata havainnoimalla, millaisia tuntemuksia kirjan kannen tekstin ja lukujen numeroiden epäselvyys itsessä herättää.

Kalevi Korpela

Kirjaston kuulumisia

Siirtolaisuusinstituutin kirjasto on vuoden 1995 aikana siirtynyt tietokoneuuteloitointiin. Käytämme erityiskirjastojen tarpeisiin suunniteltua PrettyLib-kirjasto-ohjelmaa. Aluksi on luetteloitu uudet kirjat sekä tärkeimmät muuttoliikkeitä käsittelevät 1990-luvulla julkaistut kirjat. Muut, noin 6500 julkaisua, löytyvät entiseen tapaan systemaattisten ja aihekohtaisten kortistojemme avulla.

Uuden kirjasto-ohjelman avulla löytyvät tiedot koneelle talletetuista julkaisuista nopeasti ja erilaisten hakusanojen mukaan voidaan niistä nyt tehdä kätevästi listauksia. Tämä parantaa ja nopeuttaa asiakaspalveluamme.

Saapuneita julkaisuja – Publications Received

Alueellisen kehityksen uusi dynamiikka ja integraatio.

New dynamics of the regional development and integration. (Toim. Elli Heikkilä). Oulu. Oulun yliopisto, 1994. (University of Oulu. Research Institute of Northern Finland. Research Reports, 0785-4501; 124)

Arbetsmarknad och arbetsmarknadspolitik i Norden 1994. Information, opinionsbildning och etniska relationer. Köbenhavn. Nordiska Ministerrådet, 1995. (TemaNord, 0908-6692; 1995:602)

Arbetsplatsen som mötesplats 1992-1993. Information, opinionsbildning och etniska relationer. Köbenhavn. Nordiska Ministerrådet, 1995. (TemaNord, 0908-6692; 1995:548)

Arkivskatter: Riksarkivet och släktforskaren. Släkthistorisk forum 6/94. Sveriges släktforskarförbund, Årsbok 1994. (0280-3984)

Autetaan maailmaa. Helsinki. Suomen Punainen Risti, 1994. (Suomen Punaisen Ristin julkaisuja, 0787-9288; 27)

Av och an... ja takaisin taas: "Barntantemas" samlade skrifter = "Tätien tarinat". Turku. Turun seudun sotalapset, 1995

Das Manifest der 60: Deutschland und die Einwanderung. München. Beck, 1994

Demography, Economy and Welfare. Scandinavian Population Studies. Lund University Press, 1995. (Lund Studies in Economic History, 1400-4860; 1)

Den problematiska etniciteten – nationalism, migration och samhällsomvandling. (Red. Sven Tägil) Lund University, 1993. (CESIC, 1100-4177; 10)

Etniset suhteet Euroopassa. Raportti Euroopan neuvoston projektista 'Community and Ethnic Relations in Europe'. Pakolais- ja siirtolaisuusasiain neuvottelukunta. Helsinki. Työministeriö, 1995. (Työministeriö. Työhallinnon julkaisu, 1787-9393; 110)

ETYK, Budapestin asiakirja 1994: Kohti uuden aikakauden aitoa kumppanuutta. Helsinki. Ulkoasiainministeriön julkaisuja, 1995. (ETYK, 0358-1489; 4)

EU-tiedon hakuopas. Helsinki. Ulkoasiainministeriö, 1995. (Eurooppa-tiedotus. Eurooppa-tietoa, 1236-5165; 1995:108)

Euroopan talousalue lyhyesti. Ulkoasiainministeriön kauppapoliittisen osaston tiivistelmä Eta-sopimuksesta. Helsinki. Ulkoasiainministeriö, 1994. (Eurooppa-tiedotus. Eurooppa-tietoa, 1236-5165; 1994:113)

Euroopan Unionin jäsenyys. Yhteenveto Suomen EU-jäsenyyden sisällöstä. Helsinki. Ulkoasiainministeriö, 1994. (Eurooppa-tiedotus. Eurooppa-tietoa, 1236-5165; 1994:146)

Euroopan yhdentymisen kronologia. Helsinki. Ulkoasiainministeriö, 1994. (Eurooppa-tiedotus. Eurooppa-tietoa, 1236-5165; 1994:153)

Eurooppa-tiedon julkaisuluettelo. 2. painos, Helsinki. Statistics Finland, 1994. (Eurooppa-tiedotus. Eurooppa-tietoa, 1236-5165; 1994:110)

European Population Conference Proceedings. Volume 1 and Volume 2. 23-26. March 1993 Geneva Switzerland. Strasbourg. Council of Europe, 1994

European Population Conference; Recommendations. March 1993 Geneva, Switzerland. Geneva. Council of Europe, 1994

Everyday life and ethnicity. Urban families in Loviisa and Vöru 1988-1991. (Toim. Anna Kirveennummi, Matti Räsänen, Timo J. Virtanen). Helsinki. SKS, 1994. (Studia Fennica. Ethnologica, 1235-1954; 2)

Finnish Literature in North America. Papers Presented at the First Two Symposia on Finnish Literature in North America. (Eds. Keijo Virtanen, Richard Impola, Tapio Onnela) Turku. Turun yliopisto, 1994. (University of Turku. Institute of History, Cultural History, Publications, 0788-09001;12)

The Finns in America and Finland: A Bibliography of the Writings of John I. Kolehmainen 1936-1995. New York. Parta Printers, Inc., 1995

Fjärran svedjemarkar. Vaajasalmen koulun 5.-6. luokka. Rautalampi, 1994

Flyktning 1994: Den globale flyktningsituasjon – bakgrunn, tall og tendenser. Flyktningsrådet. Oslo. Flyktningsrådet, 1994. (Flyktningsrådet)

- Forskning om internationell migration och etniska relationer 1990/91-1994/95:** En översikt av svensk forskning om internationell migration och etniska relationer. Stockholm. Socialvetenskapliga forskningsrådet, 1994
- Historian vähemmistöt = Minorities in History.** Turku. Turun Historiallinen Yhdistys, 1994. (Turun historiallinen arkisto, 0085-7440; 48)
- Ilman huoltajaa tulevien alaikäisten turvapaikanhakijoiden ja pakolaisten vastaanotto.** Helsinki. Sosiaali- ja terveysministeriö, 1995. (STM:n monisteita, 1236-200X; 1995:17)
- Ind og ud af Norden:** En vejviser til dokumentation om migration. Nordisk Ministerråd, Nordisk Råd, 1995. (Nord, 0903-7004; 1995:7)
- Inkeriläiskertomuksia.** Joensuu. Joensuun yliopisto, 1994. (Studia Carelica Humanistica, 0786-9452; 4)
- Intstitutional arrangements for internally displaced persons. The ground level experience: A report commissioned by the United Nations Secretary General's Representative on Internally Displaced Persons.** Oslo. Flyktingerådet, 1995. (Norwegian Refugee Council, Report, 0804-8754; 1995:1)
- Integraatio ja työmarkkinat.** Seminaariluennot 11-12.4.1994. Työministeriö. Helsinki. Työministeriö, 1994. (Työhallinnon julkaisu, 0787-9393; 1994:71)
- International Migration: Regional Processes and Responses.** New York. United Nations, 1994. (United Nations Economic Commission for Europe, United Nations Population Fund, 1014-4994; 7)
- Invandring och invandrare i de nordiska länderna.** Information, opinionsbildning och etniska relationer. Köbenhavn. Nordiska Ministerrådet, 1994. (TemaNord, 0908-6692; 1994:515)
- Islam och Buddhism i Norden.** Köbenhavn. Nordiska Ministerrådet, 1994. (TemaNord, 0908-6692; 1994:538)
- Itämerensuomalaiset:** Heimokansojen historiaa ja kohtaloita. Jyväskylä. Atena Kustannus Oy, 1995
- Jatkosota-Jääskeläinen.** Jääskenen pitäjähdistys ry, 1994. (Jääskeläinen, 0784-5782; 1994)
- Kalevainen 1995:** Kalevan Ritarikunnan ja Kalevan Naisien Kalevalan päivän juhla-julkaisu 1913-1995 = Kalevala Day Anniversary Publication 1913-1995 The Knights and Ladies of Kaleva. Florida. Kalevan Ritari-kunta ja Kalevan Naiset The Knights and Ladies of Kaleva, 1995
- Knowledge of Facts – Willingness to Act?** International Conference on Refugee Children organized by Redd Barna, Norway and Norwegian Refugee Council. (red. Tonje Haug). Oslo. Flyktingerådet, 1994. (Norwegian Refugee Council, Report; 1994:2)
- Kohti kaveruutta!** Suvaitsevaisuuden vuoden 1995 satoa. Helsinki. Opetushallitus, 1995
- Käkisalmen läänistä ja Inkerinmaalta** ruptuurin aikana 1656-58 paenneet ja poisviedyt = Aus dem Bezirk Käkisalmi und Ingermanland während der Ruptur 1656-58 Geflohene und Weg-gebrachte. Joensuu. Joensuun yliopisto, 1995. (Historian tutkimuksia, 0781-6227; 11)
- Man kan vara tvåländare också...** Sverigefinnarnas väg från tystnad till kamp. (Red. Markku Peura; Tove Skutnabb-Kangas). Stockholm. Ruotsin-suomalaisten arkisto/Sverigefinnarnas arkiv, 1994
- Mikä status, mikä oikeus?** EU:n ohjaukskeinoista ja henkilöiden oikeuksista sosiaali-, terveys- ja työvoimapolkuihin Suomessa. Helsinki. Suomen Kuntaliitto, 1995
- Mitä sisältää Maastrichtin sopimus?** Ulkoasiainministeriön kauppapoliittisen osaston tiivistelmä Maastrichtin sopimuksesta. 2. painos, Helsinki. Ulkoasiainministeriö, 1994. (Eurooppa-tiedotus. Eurooppa-tietoa, 1236-5165; 1994:115)
- Monta tietä menneisyyteen.** Turku. Turun yliopisto, 1995. (Turun yliopiston historian laitos, 0357-2129; 33)
- Muistokirja. I osa.** Petroskoi. Suuren isänmaallisen sodan vuosina kaatuneiden Karjalan sotilaiden, partisaanien ja maanalaisten työntekijöiden luettelot. Petroskoi. Venäjän federaatio. Karjalan tasavalta, 1994
- Muistokirja. II osa.** Valkanmeren piiri, Kalevalan piiri, Kernin piiri. Suuren isänmaallisen sodan vuosina kaatuneiden Karjalan sotilaiden, partisaanien ja maanalaisten työntekijöiden luettelot. Petroskoi. Venäjän federaatio, Karjalan tasavalta, 1994
- Muistokirja. III osa.** Kontapohjan piiri, Lahdenpohjan piiri, Louhin piiri. Suuren isänmaallisen sodan vuosina kaatuneiden Karjalan sotilaiden, partisaanien ja maanalaisten työntekijöiden luettelot. Petroskoi. Venäjän federaatio, Karjalan tasavalta, 1994
- Multiculturalism in the Nordic Societies.** Proceedings of the 9th. Nordic Seminar for Researchers on Migration and Ethnic Relations. Final Report. Köbenhavn. Nordiska Ministerrådet, 1995. (TemaNord, 0908-6692; 1995:516)
- New Sweden in America** (Eds. Carol E. Hoffecker, Richard Waldron, Lorraine E. Williams, Barbara E. Benson). USA. Associated University Presses, 1995
- Norges innsats for verdens flyktinger 1993.** En oversikt over økonomisk ressursbruk. Oslo. Flyktingerådet, 1994
- Olin sotalapsi.** (Toim. Magdolna Kovács) Turku. Siirtolaisuusinstituutti, 1995
- Oral Memory & National Identity.** Papers of the International Conference held in Tallinn, September 18-19, 1993. Institute of Language and Literature of the Estonian Academy of Sciences & the National Language

- Board of the Republic of Estonia. Tallinn. Eesti Vabariigi Keeleamet, 1994
- Pahuu uuteen:** Opas inkerinsuomalaisten paluumuuttajien parissa tehtävään työhön. Helsinki. Kirkon ulkoasiain osasto, 1994. (Suomen ev. lut. kirkon kirkkohallituksen julkaisuja, 1237-279X; 1994:3)
- Refugee Studies Programme for the study of forced migration:** Annual Report 1993-1994. Oxford's International Development Center. Oxford. University of Oxford, 1994
- Rintamalta raivioille:** Sodanjälkeinen asutustoiminta 50 vuotta. Jyväskylä. Atena Kustannus Oy, 1995
- Selvitä sukusi:** Tietoa sukututkijalle. Helsinki. Sukuseurojen keskusliitto ry, 1994
- Sosiaalityö ja maahanmuuttajat.** Turussa 8.-9.10. 1994 pidetyn seminaarin "Sosiaalityö ja kansainvälistyvä Suomi" loppuraportti. (Toim. Söderling, Ismo; Aalto, Anu-Riikka; Kivistö, Jaana.) Turku. Turun yliopisto, 1995. (Turun Opetussosiaalikeskuksen julkaisuja, 1236-147X; 6/1995)
- Språklagen i korsdrag.** Helsinki. Svenska Finlands Folkting, 1994. (Finlandssvensk rapport, 0358-4542; 28)
- Strength in Diversity:** Worcester's Finnish Community, A Collection of Photographs and Recollections. Worcester Historical Museum. Rutland, Mass. The Finnish American Club of Rutland, F.T.S.S., 1994
- Suomen aseveljet Kanadassa = Finnish War Veterans in Canada.** Suomi-Seura r.y., Montreal, 1995
- Suomen historian asiakirjalähteet.** Porvoo. Kansallisarkisto, 1994
- Suomen pakolais- ja siirtolaisuuspolitiikan periaatteet.** Principer för Finlands flykting- och migrationspolitik. Pakolais- ja siirtolaisuusasiain neuvottelukunnan mietintö I. Helsinki. Työministeriö, Pakolais- ja siirtolaisuusasiain neuvottelukunta, 1994. (Komiteamietintö, 0356-9470; 1994:5)
- Suomen väestö.** (Toim. Seppo Koskinen, Tuija Martelin, Irma-Leena Notkola, Veijo Notkola, Kari Pitkänen). Helsinki. Gaudeamus Kirja, 1994
- Suvaitseva koulu – ideoita teemavuodelle.** Helsinki. Opetushallitus, 1995
- Suvaitsevaan Suomeen.** Pakolais- ja siirtolaisuusasiain neuvottelukunnan toimintaohjelma rasismia ja muukalaisvihamielisyyttä vastaan. Helsinki. Työministeriö, Pakolais- ja siirtolaisuusasiain neuvottelukunta, 1994
- Svartskallar och vitlökar.** Stockholm. Statens ungdomsråd, 1993. (UppväxTVillkor, 0282-2687; 3-1993)
- Terveysnasto.** Terveysavain, somali. Sanastoa terveydenhoitohenkilöstölle ja terveydenhoito-ohjeita paikalaisille. Helsinki. Sosiaali- ja terveysministeriö, 1993. (STM:n monisteita, 1236-200X; 1993:28)
- Transit Migration in Bulgaria.** Budapest. International Organization for Migration, 1994. (Migration Information Programme; March 1994)
- Transit Migration in Hungary.** Budapest. International Organization for Migration, 1994. (Migration Information Programme; December 1994)
- Transit Migration in Poland.** Budapest. International Organization for Migration, 1994. (Migration Information Programme; April 1994)
- Transit Migration in the Czech Republic.** Budapest. International Organization for Migration, 1994. (Migration Information Programme; May 1994)
- Transit Migration in the Russian Federation.** Budapest. International Organization for Migration, 1994. (Migration Information Programme; July 1994)
- Transit Migration in Ukraine.** Budapest. International Organization for Migration, 1994. (Migration Information Programme; August 1994)
- Turvapaikkahakemuksen käsittely Suomessa.** Helsinki. Sisäasiainministeriö, 1994. (Ulkomaalaiskeskuksen julkaisuja, 1237-217X; 1994:1)
- Vad kan vi göra – Stockholms stads extra insatser mot främlingsfientlighet.** Stockholm. Invandrarförvaltningen, 1993.
- Viro-vuosikirja 1995.** Artikkeleita, tietoja, tilastoja, uutisia. Tallinna. Virolaisen kulttuurin tuki, 1994
- Ahvenainen, Sirkka:** Kasvokkain pakolaisuuden kanssa – vastaanottokeskuksen arkipäivää. Oulu. Oulun ammattikorkeakoulu, 1994. (Oulun ammattikorkeakoulun julkaisuja A. Tutkimuksia, 1237-5381; 1)
- Alaketola-Tuominen, Marja:** Jokapojan Amerikanperintö. Yhdysvaltalaisia kulttuurivaikutteita Suomessa toisen maailmansodan jälkeen. Helsinki. Gaudeamus, 1989
- Alitolppa-Niitamo, Anne:** Somali Refugees in Helsinki. Focus on Social Networks and the Meaning of Clan Membership. Helsinki. Sosiaali- ja terveysministeriö, 1994. (Sosiaali- ja terveysministeriön selvityksiä, 1236-2115; 1994:11)
- Alitolppa-Niitamo, Anne:** Somalipakolaiset Helsingissä. Sosiaaliset verkostot ja klaanijäsenyyden merkitys. 1994. Helsinki. Sosiaali- ja terveysministeriö, 1994. (Sosiaali- ja terveysministeriön selvityksiä, 1236-2115; 1994:10)
- Anttila, Philip A. R.:** Sam and Tilda. New York, 1994
- Arponen, Antti O; Salonen, Marita:** Minun Jääskeni. Helsinki. Jääski-seura ry, 1995
- Bergmark, S:** Johan Printz från Bottnaryd och hans ättlingar. Anteckningar, samlade och sammanställda. Stockholm. Onervas förlag, 1994
- Borgegård, Lars-Erik; Eliasson, Maria; Fransson, Urban; Lundin, Lars:** Att stanna eller flytta: om

- hålsingeungdomars val efter grundskolan. Umeå Universitet, Geografiska institutionen, 1994. (Gerum, 0282-5597; 24)
- Borgen, Jan:** The Protection of Internally Displaced Persons by the Norwegian Refugee Council: Plattform, Concepts and Strategies. Oslo. Flyktingerådet, 1994. (Norwegian Refugee Council, Report, 1994:1)
- Brune, Ylva:** Invandrare i svenskt arbetsliv. En rapport till Statens Invandrarverk. Norrköping, 1993
- Connolly, Outi:** The Linguistic, Cultural and General Adaptation of Finnish Elementary School Students in an American International School in Central Europe. Turku, 1995
- Dahlbacka, Ingvar:** Svensk-finska evangelisk-lutherska församlingen af New York City 1919-1935. En finlandssvensk emigrantförsamling amerikaniseras. Åbo. Institutet för finlandssvensk samhällsforskning, 1994. (Skrifter i praktisk teologi vid Åbo Akademi, 1236-1658)
- De Geer, Eric:** Baits in Sweden; Regional distribution, 1950 and 1989. Paper presented at the 11th Conference on Baltic Studies in Scandinavia, June 13-16, 1991. Uppsala universitet, 1994
- De Geer, Eric:** Den polska folkgruppen i Sverige efter andra världskriget. Historisk, kvantitativ, utveckling och folkgruppen nuvarande storlek. Särtryck: Acta Sueco-Polonica Nr 3. Uppsala universitet, 1995
- Domander, Minna:** Kultuuritausta ja maahanmuuttajakoulutuksen tuloksellisuus. Turku. Siirtolaisuusinstituutti, 1994. (Siirtolaisuustutkimuksia. 0356-9659; A17)
- Ekholm, Elina:** Syrjättyä vai selviytyä – pakolaisten elämää Suomessa. Helsinki. Sosiaali- ja terveysministeriö, 1994. (Sosiaali- ja terveysministeriön selvityksiä, 1236-2115; 1994:9)
- Elmgren, Hans O:** The Elmesås Elmgren's abt. 1660-1994; 2. Kanada, 1994
- Finell, Dorita; Heyman, Anna-Greta:** Vi fick chansen... En bok om invandrarbarn och tvåspråkighet. Borås. Immigrant-institutet, 1994. (Uppsatser och debatt, 0347-5441; A 11)
- Finnäs, Fjalar:** Language Shifts and Migration. The Finnish longitudinal census data file as an aid to social research. Helsinki. Tilastokeskus, 1994. (SVT, Tutkimuksia, 0355-2071; 209)
- Fischer, Peter A.; Martin, Reiner; Straubhaar, Thomas:** Should I Stay or Should I Go? (Micro) Economic Contributions towards an Interdisciplinary Theory of South-North Migration and Migration Dynamics. Hamburg. Institut für Wirtschaftspolitik, Universität der Bundeswehr Hamburg, 1995. (Diskussionsbeiträge zur Wirtschaftspolitik = Discussion Papers in Economic Policy, 49)
- Forsberg, Fredrik; Forsberg, John:** Släkten Klockars från Malax. Efterkommande till Matts Mattsson Klockars, f. 1828. Släktkrönika & utredning, 1994
- Hammar, Tomas:** Om IMER under 30 år. En översikt av svensk forskning om internationell migration och etniska relationer. Tukholma. Socialvetenskapliga forskningsrådet, 1994
- Heradstveit, Daniel:** Background and Perspectives on The War in Chechenya. Oslo. Flyktingerådet, 1995. (Norwegian Refugee Council, Report, 0804-8754; 2)
- Heradstveit, Daniel:** Ethnic Conflicts and refugees in the Former Soviet Union. Oslo. Flyktingerådet, 1993. (Norwegian Refugee Council, Report, 0804-8754; 3)
- Herberts, Kjell:** Finlandssvenskarna i det europeiska folkhavet. Helsinki. Svenska Finlands folkting, 1995. (Finlandssvensk rapport, 0358-4542; 31)
- Hirstiö-Snellman, Paula:** Maahanmuuttajat Helsingin seudulla. Islamilaisista maista ja entisestä Neuvostoliitosta muuttaneiden selviytyminen. Helsinki. Helsingin kaupungin tietokeskus, 1994. (Helsingin kaupungin tietokeskuksen tutkimuksia, 0788-1533; 1994:9)
- Hvenegård-Lassen, Kirsten:** Grænseland. Minoriteter, rettigheder og den nationale idé. Danmark. Det Danske Center for Menneskerettigheder, 1996.
- Immonen, Markku; Wainio, Urpo:** Pakolainen, pakolaisopetus ja rasismi. Turku. Turun opettajainkoulutuslaitos, 1993
- Ihalainen, J. K.:** Kultaiset vuoret. Mongolian matkalla. Turku. Cultura, 1994
- Jaakkola, Magdalena:** Suomalaisten kiristyvät ulkomalaisasenteet. Helsinki. Työministeriö, 1995. (Työpoliittinen tutkimus, 0787-9458; 101)
- Jensen, Robert Ørsted:** "A Free Passage to Queensland". Om den store udvandrerbølge fra Skandinavien til Australien i 1870'erne. Roskilde Universitetscenter, 1994
- Juote, Mari; Takalo, Pirjo:** Suomalaisia Inkerissä ja inkerinsuomalaisia Suomessa. Etninen identiteetti muuttavana konstruktiona. Helsinki. Helsingin yliopisto, 1994
- Jutila, Heikki:** Ruotsinsuomalaisten koululaisten Suomi-kuva. Abstract: The image of Finland held by the Finnish school children living in Sweden. Turku. Turun yliopisto, 1994. (Turun yliopiston maantieteen laitoksen julkaisuja, 0356-8547; 144)
- Kaarninen, Pekka; Liikanen, Ilkka:** Työväen bibliografia IV. Suomen työväenliikkeen historiallinen bibliografia. Helsinki, 1994. (Työväenperinne-Arbetartradition, 0785-2975)
- Kautto, Mikko:** Eurooppalainen hyvinvointikunta? Osa II. Sosiaali- ja terveyspalvelut Tanskassa ja Espanjassa. Helsinki. Suomen Kuntaliitto, 1995
- Kautto, Mikko:** Welfare and Municipalities in Europe. Social Health Services in the Netherlands, France, Great

- Britain and Germany. Helsinki. Suomen Kuntaliitto, 1994
- Keränen, Heimo; Krannila, Virpi; Heikkilä, Elli:** Kainuun väestön ja työvoiman tulevaisuus. The forecasts of the population and labour force in Kainuu. University of Oulu, Research Institute of Northern Finland, 1995. (Research Reports, 0785-4501, 130)
- Kilpeläinen, Kaisa:** Pakolaisten ja siirtolaisten asuttaminen Suomessa. Oulu. Oulun yliopisto, 1994
- Knobloch, Stefan; Wagner, Ulrich.** Auswahlbibliographie deutschsprachiger Literatur zur Auswanderung im 19. Jahrhundert. Vereinigten Staaten von Amerika -Band 1.1. Bremerhaven, Europaforum-Verlag, 1995
- Koivisto, Kristiina:** Itseohjautuvuus maahanmuuttajakoulutuksen viitekehityksessä. Tampere. Tampereen yliopisto, 1994
- Koivula, Taina et al.** EU-tiedon valtateillä. Sähköisiä ja painettuja tiedonlähteitä. Helsinki. Tilasto-keskus, 1995. (Tilastokirjaston julkaisut = Publications of the Library of Statistics, 0789-5151; 3)
- Korhonen, Sirpa:** Paluumuuttohalukkuus Kainuuseen. Tutkimus Kainuusta 1982-90 muuttaneista henkilöistä. Willingness to return migration to Kainuu. A research of the migrants from Kainuu 1982-90. Oulu. Oulun yliopisto, 1994. (University of Oulu, Research Institute of Northern Finland. Research Reports, 0785-4501; 120)
- Kristofersson, Tuja Nieminen:** Vanheneminen vieraassa maassa. Suomalaisen eläkeläisten elinolosuhteista Olofströmissä. Blekinge. 1994
- Kulu, Hill:** Mujalündinud eestlased eestis 1989. Tallinn. Eesti kõrgkoolidevaheline demouuringute keskus, 1994. (Rahvastiku-Uuringud; B23)
- Laakso, Seppo:** Helsingin väestökehityksen vaihto-ehdot 1994-2020. Helsinki, 1995. (Helsingin kaupungin tietokeskuksen tutkimuksia, 0788-1533; 1995:8)
- Lagnebro, Lillemor:** Finska krigsbarn. Umeå. Umeå universitet, 1994. (Studier i socialt arbete vid Umeå universitet, 0283-300X; 19)
- Lahti, Jukka S; Vesivalo, Olli:** Out is normal life. Etnometodologinen tutkimus Harjämäen turvapaikanhakijoiden vastaanottokeksussa. Kuopion yliopisto, 1994
- Laine, Marjaana:** Ulkomaalaisen oikeusasema Suomessa. Oikeuslähdekäsikirja. Helsinki, 1994. (Työministeriö. Työhallinnon julkaisu, 1787-9393; 42)
- Leiniö, Tarja-Liisa:** Invandranas hälsa. Särtryck ur Invandranas hälsa och sociala förhållanden, Stockholm. Stockholms universitet, 1995. (Stockholms universitet. SoS-rapport, 0349 0858; 450)
- Leiniö, Tarja-Liisa:** Invandraningdomars inträde i vuxen-världen och i det svenska samhället. Särtryck ur Invandranas hälsa och sociala förhållanden, Stockholm. Stockholms universitet, 1995. (Stockholms universitet. SoS-rapport, 0349 0858; 450)
- Lencznarowicz, Jan:** Prasa i spolecznosc polska w Australii 1928-1980. Krakova. Uniwersytetu Jagiellonskiego Instytut Polonijny, 1994
- Liebkind, Karmela:** Maahanmuuttajat. Kulttuurien kohtaaminen Suomessa. Helsinki. Gaudeamus, 1994
- Linna, Mauri:** Linnan suku 1777-1994 = The family of Linna in Rantsila 1777-1994. Raahe, 1994
- Lumiaro, Ulla:** Maahanmuuttajat ja koulutuksellinen tasa-arvo Helsingin ammatillisissa oppilaitoksissa. Helsinki. Helsingin kaupungin tietokeskus, 1995. (Helsingin kaupungin opetusviraston julkaisusarja, 1237-1017; B 16:1995)
- Malinen, Lahja:** Kuusi vuotta Argentiinassa. Kitee, 1994
- Maxted, David:** From Exclusion to Integration. Past, Present and Future Social Policy Strategies for Immigrant and German Youth to Ameliorate the Problems of Racial Exclusion in Germany. Leeds. Leeds Metropolitan University, 1995
- Meres-Wuori, Ora:** Integraatioratkaisut ja Suomen ulkopolitiittinen päätöksentekojärjestelmä. Helsinki. Ulkoasiainministeriö, 1994. (UM-taustat, 0788 -8872; 1994:1)
- Munge, Merja:** Islamin lapset. Islamilaiset lapset suomalaisessa päivähoitossa. Helsinki. STM/Pakolaistoimisto, 1994. (Sosiaali- ja terveysministeriön monisteita, 1236-200X; 1994:3)
- Mustonen, Kati:** Brysselissä työskentelevien suomalaisten expatriaattien sopeutuminen. Turku, 1994
- Mäkinen, Unto:** Sukututkimus Alastaron Hanhijoella asuneiden Kaarlo ja Alma Mäkisen jälkeläisistä vuosilta 1888-1994 / Mäkinen Unto, Jukka Lehtinen, Rauno Kulmala. Turku, 1994
- Nieminen, Mauri:** Ulkomaalaiset Suomessa. Tilastotietoa Suomen ulkomaalaisväestöstä. Helsinki. Tilastokeskus, 1994. (Väestö, 0784-8447; 1994:3)
- Nikula, Karl-Henrik:** En flykting korsar ditt spår. Espoo. Editum, 1995
- Niska, Ari:** Viroa ja Tallinmaa koskevia tietolähteitä ja tietohankkeita Suomessa. Helsinki, 1995. (Helsingin kaupungin tietokeskuksen käsikirjoja, 0788-155X; 1995:1)
- Nurminen, Erkki:** Australian suomalaisen lepokotiyhdistyksen historia. Australian Finnish Rest Home Association, 1995
- Oksa, Jukka:** Syrjäisen maaseudun uudet kerrostumat. Joensuu. Joensuun yliopisto, 1994. (Karjalan tutkimuslaitoksen julkaisuja, 0358-7347; 110)
- Olin, K-G:** Alaska, Del I, Ryska tiden. Den okända historien på jordklotets baksida. Jakobstad. Ab Olimex Oy, 1995

- Pekola, Juhani:** Euroopan Unionin etätyöpolitiikka ja alueiden kehittäminen. Helsinki. Työministeriö, 1995. (Työpoliittinen tutkimus, 0787-9458; 100)
- Pokela, Voitto:** Jälkiä Australian sannassa. Falun. Scandbook, 1995
- Puusaari, Hille:** Suomeen kotiutuminen. Maahanmuuttajan opas. Helsinki. SMS-tuotanto, 1994. (Ulkomaalaisen kriisikeskus, 0358-5867)
- Rajangu, Väinö; Meriste, Maj:** Vähemusrahvuste õppeasutused Eestis. Tallinn. Tallinna Tehnikaülikooli Haridusuuringute keskus, 1995
- Rastas, Anna:** Somalinaisena Suomessa. Muukalaisena kahden kulttuurin ristivedossa. Tampere, 1994
- Rautio, Juhani:** Sukuselvitys veljesten Fredrik ja Johan Liljeströmin esivanhemmista, perheestä sekä jälkeläisistä. Halikko, 1995
- Saarinen, Oiva:** Sudbury Suomi Lions Club (1989-1995). Sudbury Ontario Canada. Sudbury, Canada, 1995
- Sahlman-Karlsson, Siiri:** Studier i amerikafinskan. Umeå Universitet, 1994. (Meddelanden från institutionen för finska, Umeå universitet, 1102-2914; 7)
- Sahlman-Karlsson, Siiri:** Three studies of American Finnish. Umeå Universitet, 1994. (Meddelanden från Institutionen för finska vid Umeå universitet, 1102-2914; 6)
- Sakslin, Maija:** Asumiseen perustuva sosiaaliturva ja henkilöiden liikkuvuus Euroopan unionissa. Helsinki. SSKH, Helsingfors Universitet, 1995. (Helsingin yliopiston Kansainvälisen talousoikeuden instituutin julkaisuja, 0788-1541; 22)
- Savonius, Bernt:** Allergia Kanadassa ja Suomessa. Allergian esiintyvyys suomalais-kanadalaisilla siirtolaisilla ja heidän suomalaisilla sukulaisillaan. Helsingin yliopisto, 1994
- Seppälä, Antti:** Ulkomaalaisvaltuutettu. Toiminta-kertomus 1993. Helsinki. Sosiaali- ja terveysministeriö, 1994. (Sosiaali- ja terveysministeriön monisteita, 1236-200X; 1994:18)
- Sievänen, Sari; Tiilikainen, Tuula:** Suomi, sauna och sisu. Migration mellan Sverige och Finland åren 1970-1990. Stockholms Universitet, Kultur-geografiska institutionen, 199437
- Sillanpää, Nelma:** Under the Northern Lights. My Memories of Life in the Finnish Community of Northern Ontario. Hull, Quebec. Canadian Museum of Civilization, 1994. (History Division Mercury Series; 45)
- Stefanovic, Vedran; Summa, Tarja:** Jugoslaviasta Suomeen. Entisen Jugoslavian alueen pakolaiset Suomessa. Helsinki. SMS-tuotanto, 1995
- Takala, Eija; Vuorimies, Elina:** Suomalaisuuret ja pakolaiset. Vertaileva tutkimus espoolaisten ja turkulaisten 7-luokkalaisten (12-14 -vuotiaiden) suhtautumisesta pakolaisiin. Turku. Turun yliopisto, 1994
- Takalo, Pirjo:** Inkerinsuomalaiset paluumuuttajina. Selvitys inkerinsuomalaisten integraatiosta ja viranomaispalvelujen käytöstä. Helsinki. Sosiaali- ja terveysministeriö, 1994. (Sosiaali- ja terveysministeriön monisteita, 1236-200X; 1994:20)
- Takalo, Pirjo; Juote, Mari:** Inkerinsuomalaiset. Helsinki. Sosiaali- ja terveysministeriö, pakolaistoimisto, 1995
- Thorsell, Elisabeth; Schenkmanis, Ulf:** Släktforskning - vägen till din egen historia. Västerås, 1993.
- Wallius, Anna-Liisa:** Amerikansuomalaisten suku- ja etunimistä. Umeå Universitet, 1995. (Meddelanden från institutionen för finska, Umeå universitet, 1102-2914; 10)
- Vesanen, Uuno I.; Liedes, Liisa A:** Suomalainen Helluntaikerätyös Pohjois-Amerikassa. Vancouver BC. Mission Press Society, 1994
- Vilppola, Tarja:** Uuteen kulttuuriin sopeutuminen ja sen merkitys aikuisen maahanmuuttajan terveyden kokemisessa. Pietarista Suomeen muuttaneen siirtolaisryhmän kokemus terveydestä ja hyvästä olost. Lahti. Lahden diakoniaopisto, 1994
- Vincent, Timothy Laitila; Tapio, Rick:** Finnish Genealogical Research. New Brighton, MN. Finnish Americana, 1994
- Virrankoski, Osmo:** Muukalaisuuden kohtaaminen peruskoulun päättöluokalla. Moraalikasvatus peruskoulussa ja päättöluokan oppilaiden kansalliset muukalaisuskokemukset sekä ennakkoluulot sosiokognitiivisena rakenteena. Turku. Turun yliopisto, 1994. (Turun yliopiston julkaisuja, 0082-6995; C 107)

Siirtolaisuusinstituutin arkiston kuulumisia

Siirtolaisuusinstituutin tehtävänä on kerätä ja tallentaa Suomen siirtolaisuuteen ja maasamuuttoon sekä yleensä muuttoliikkeisiin liittyvää aineistoa. Vuonna 1995 on saapunut aineistoa seuraavilta tahoilta:

Yhteisöiltä:

Suomi-Seura ry, Suomi
 Australian suomalaishistorian tutkimusseura, Australia
 Ruotsinsuomalaisten Arkisto, Ruotsi

Yksityishenkilöiltä:

Alanen, Arnold USA
 Alho, Niilo USA
 Arkko, Pirkko Suomi
 Auvinen, Arvo USA
 Dehls, Kaarina Saksa
 Falkström, Eila Australia
 Hannula, Anja Suomi
 Hartikainen, Erja Suomi
 Hatakka, Elina Suomi
 Heimo, Paul Australia
 Hockman, Karl USA
 Holm, Margareta Uusi-Seelanti
 Jounolainen, Olga Suomi
 Kalervo, Kaarlo ja Kaija R. USA
 Kiviluoma, Helinä Suomi
 Koivukangas, Olavi Suomi
 Kotisaari, Soili Suomi
 Lagerstedt, Ilpo Suomi
 Langford, R.W. USA
 Leary, James USA
 Lehtinen, Ilta Suomi
 Lundén, Margareta Suomi
 Luoma, Irma Suomi
 Lyth, Maija-Liisa Suomi
 Martin, John S. Australia
 Mäkinen, Rauno Suomi
 Niemelä, Juha Suomi
 Niitynpää, Reijo Suomi
 Nikula, Kaarlo ja Helka Suomi
 Pakarinen, Reijo Ruotsi

Penttilä, Matti Australia
 Penttinen, Eino L. Suomi
 Rantilla, Gustav USA
 Rinta-Jyllilä, Antti ja Helvi Suomi
 Rusi, Erja ja Johannes Suomi
 Sangder, Lars Suomi
 Schmid, Robert USA
 Sipilä, Hannu Suomi
 Sundberg, Göta Suomi
 Tamminen, Toivo Suomi
 Tammisto-Zsoldos, Sylvia USA
 Tastula, Maarit Suomi
 Wahlstrom, B. Kanada
 Wikman, Harry Suomi
 Wilman, Thomas Suomi

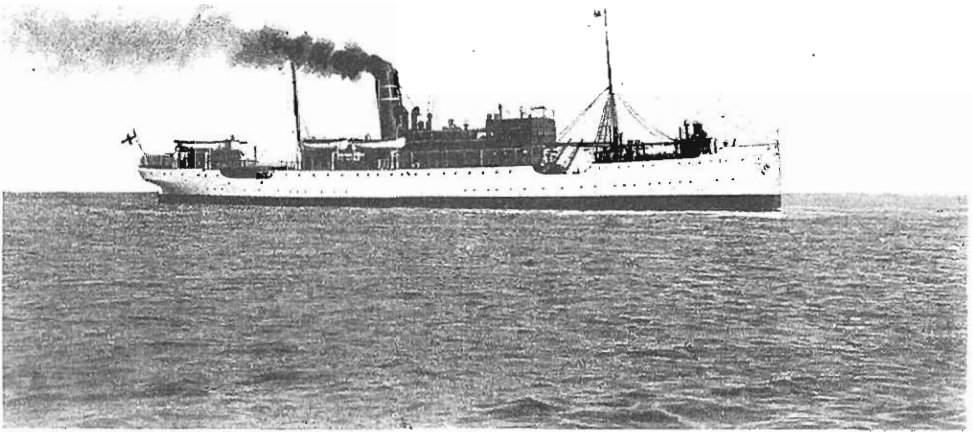
Kiitokset lahjoittajille!

Vuodesta 1974 kertynyttä aineistoa arkistossamme on n. 220 hyllymetriä.
 Kokoelmat sisältävät:

Kirjeitä 10 000
 Postikortteja 450
 Valokuvia 10 000
 Dioja 2 400
 Mikrofilmejä 129
 C-kasetteja:
 - haastatteluja 269
 - radio-ohjelmia 68
 - musiikkia 59
 CD-levyjä 2
 Videoita 59
 Esineitä 887

Arvokas lahjoitus saapui maaliskuussa 1996, kun *New Yorkin Uutiset* lahjoitti meille osan arkistoaan, mm. *New Yorkin Uutiset* -lehdet 1940-90 -luvulta, pöytä- ja tilikirjoja, valokuvia, kalentereita sekä kirjallisuutta. Toivotaan, että vuosi 1996 jatkuisi hyvänä siirtolaisperinteen keruuvuotena. Kaikki suomalaista siirtolaisuutta koskeva aineisto on tervetullutta!

FINSKA ÅNGFARTYGS AKTIEBOLAGET
SUOMEN HÖYRYLAIVA OSAKEYHTIÖ
(FINLAND STEAMSHIP CO., LTD.)
HELSINGFORS, FINLAND.

S. S. „ARCTURUS“

Siirtolaisuusinstituutin Pohjanmaan aluekeskus (Peräseinäjoki) kerää ja tallentaa siirtolaisuuteen liittyvää aineistoa sekä toimii Siirtolaisuusinstituutin palvelukeskuksena Pohjanmaalla. Aluekeskukseen on vuonna 1995 saapunut aineistoa seuraavilta tahoilta:

Yhteisöiltä

Kaustisen kansanmusiikkijuhlat
Myöhempien aikojen Pyhinen Jeesuksen Kristuksen Kirkko Vaasan seurakunta
Peräseinäjoen kirjasto
Tampereen yliopiston Virtain kulttuurintutkimusasema
Vaasan maakunta-arkisto

Yksityishenkilöiltä

Ahlberg, Einar Suomi
Antila, Heikki ja Helena Suomi
Fjält, Kirsti Suomi
Flinkkilä, Matti Suomi
Haapamäki, Anja Suomi
Kanto, Uuno E. Suomi
Kohta, Pentti Suomi
Koivisto, Ensio Suomi

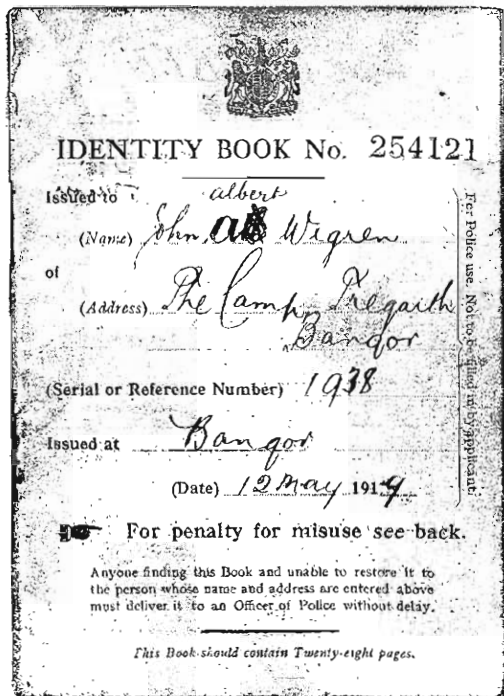
Koivisto, Martta Suomi
Kolehmainen, Terttu Suomi
Korpiaho, Liisa Suomi
Kulmala, Aarre Suomi
Kåla, Jens Suomi
Lamminheimo, Jouko Ruotsi
Liedes, Outi Suomi
Niinisalo, Sirpa ja Asko Suomi
Oksman, Eeva Suomi
Pihlajamäki, Helli Suomi
Remesaho, Antti Suomi
Rinta-Mantila, Julia Suomi
Ritola, Olavi Suomi
Romppainen, Paavo Suomi
Saarinen, Martti Suomi
Saremaa, Veijo Suomi
Saunamäki, Hilikka Suomi
Sorila, Ritva Suomi
Tuomela, Jaakko A. Suomi
Tuomela, Mauno Suomi
Valtee, Eila Suomi
Viinamäki, Arvo Suomi
Viitala, Pentti Suomi
Ylänkö, Anneli ja Jukka Kanada

Kiitokset lahjoittajille!

Aluekeskus perustettiin lokakuussa 1994, ja siitä lähtien kertynyt aineisto sisältää:

Postikortteja 220
 Valokuvia n. 500
 Valokuva-albumeja 4
 O.V. Kankaanrannan mikrofilmikortit Perhonjokilaakson maa- ja kirkonkirjoista

C-kasetteja:
 - haastatteluja 5
 - radio-ohjelmia 8
 - musiikkia 8
 CD-levyjä 10
 Videokasetteja 1
 Kirjoja 358
 Lehtileikkeitä n. 1 hyllymetri

Asiakirja-aineistostamme löytyy mm. tämä merimiehen henkilöllisyystodistus v:ltä 1919.

Valokuvakokoelmisamme on siirtolaisten henkilö-, työ-, matka- ja harrastuskuvia .

Lisätietoja:
Siirtolaisuusinstituutti
Pohjanmaan aluekeskus/Outi Liedes
Keikulinkuja 2, 61100 Peräseinäjoki
Puh. 358-64-4181275, fax. 358-64-4181279

Siirtolaisuusinstituutti
Siirtolaisuuskokoelmat/Seija Sirkiä
Piispankatu 3, 20500 Turku
Pub. 358-21-2317536, fax 358-21-2333460
e-mail: seija.sirkia@utu.fi

Dear reader of Siirtolaisuus-Migration

• The quarterly **Siirtolaisuus-Migration** has in over 20 years published news of recent research in the field of migration and of the Finns all over the world.

We have the pleasure to inform you that the subscription price for the year 1994 is still only US\$ 12. Please, pay by cheque addressed to: Institute of Migration, Piispankatu 3, FIN-20500 Turku, Finland. Thank you for your continuing interest!

Till våra kära läsare

• Tidskriften **Siirtolaisuus-Migration** har redan över 20 år i vetenskaplig och populärvetenskaplig form spritt kunskap om migration, dess orsaker och följder samt berättat om finländarnas liv och leverne runt om i världen.

Vi önskar att ni genom en prenumeration tryggar tidskriftens fortbestånd. En årgång kostar bara 40 mk och betalas på postgiro 80001-70355471. Vi är tacksamma för er intresse och stöd!

Rakkaat lukijamme

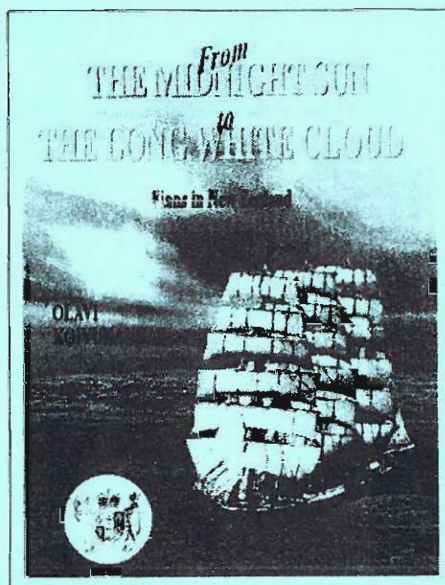
• **Siirtolaisuus-Migration** -aikakauslehti on jo yli 20 vuoden ajan tieteellisin ja populaarein artikkelein tehnyt tunnetuksi muuttoliikkeitä syineen ja seurauksineen sekä suomalaisten siirtolaisten elämää eri puolilla maailmaa.

Pystyäksemme turvaamaan lehden ilmestymisen jatkossakin, odotamme tilausmaksuane, joka on yhä ainoastaan 40 mk, postisiirtotilillemme PSP 80001-70355471. Kiitämme kiinnostuksestanne ja tuestanne!

Olavi Koivukangas

From the Midnight Sun to the Long White Cloud - Finns in New Zealand

- Turusta kotoisin ollut H. D. Spöring purjehti tutkimusmatkailija James Cookin mukana *Endeavour*-laivalla eteläisellä Tyynellämerellä v. 1768-71.
- Hänen mukaansa Cook nimitti erään saaren *Spöring Islandiksi*.
- Suomalaisten muutto Uuteen-Seelantiin on ollut omaleimainen ja ainutlaatuinen siirtolaisuuden sivuvirta.
- Toisen maailmansodan aikana Uuden-Seelannin hallitus takavarikoi suomalaisen purjelaiva *Pamirin*, jonka miehistöstä monet jäivät maahan.
- 1950-luvulla *Tokoroan* ja *Kaweraun* paperitehtaisiin värvättiin Suomesta työntekijöitä.
- Viime vuosikymmeninä suomalaisia on muuttanut Uuteen-Seelantiin usein avioliiton takia.
- Kovakantinen, 397-sivuinen kirja on runsaasti kuvitettu ja siinä on henkilöhakemisto.

Hinta 120 mk + postikulut / 35 N.Z \$

tilaukset: Siirtolaisuusinstituutti, Piispankatu 3, 20500 Turku

puh. 921-23 17 536, fax 921-23 33 460
